Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul II—Nr. 154
Marți 18 oct. 1955

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R.

IN ACEST NUMAR:

Pentru îndeplinirea integrală și la timp a planului de colectări la produsele agricole de toamnă

Pe întinsele cîmpii ale patriei, oamenii muncii de la sate desfășoară cu succes bătălia pentru culegerea rodului bogat al culturilor de toamnă și punerea unei baze trainice recoltei anului viitor. Recoltele mari obținute în toamna aceasta în aproape toate raioanele țării nu se datoresc întîmplării. Ele sînt rod al muncii însuflețite a țărănimii muncitoare, care a executat lucrările agricole la timp și a aplicat bine regulile agrotehnice, precum și al sprijinului frățesc și multilateral pe care oamenii muncii de la sate l-au primit din partea clasei muncitoare.

Miile de tractoare și diferite mașini și unelte agricole trimise la sate de către clasa muncitoare, semințele selecționate, creditele pe care le primesc țăranii muncitori în condiții avantajoase, marile cantități de îngrășăminte chimice și minerale, asistența agrotehnică gratuită, iată numai o parte din ajutorul însemnat acordat țărănimii muncitoare de către statul nostru democrat-popular.

Răspunzînd acestui sprijin, țărănimea muncitoare are la rîndul ei datoria patriotică de a-și îndeplini obligațiile ce-i revin față de statul nostru. Așa cum în campania de treieriș țăranii muncitori și-au achitat cu cinste cotele de cereale păioase, tot astfel și acum, cînd se culege de pe cîmp belșugul lanurilor de porumb, cartofi, floarea-soarelui și alte produse tîrzii, producătorii agricoli nu trebuie să uite că ei au datoria de a preda la timp și în întregime cantitățile de produse vegetale prevăzute în obligația de predare.

Din multe părți ale țării unde recoltatul este în toi, au sosit vești despre începerea acțiunii de colectare a produselor agricole de toamnă. Numeroși țărani muncitori, cum sînt Vasile Otava și Ion Pășcuț din comuna Socodor, raionul Criș, Dinu Ion și Oancea Ion din comuna Mangalia, regiunea Constanța, și mulți alții, au socotit că este de datoria lor ca, îndată ce au strîns recolta, să ducă la baza de recepție din apropiere întreaga cotă de produse agricole de toamnă pe care o aveau de predat statului.

Achitînd la timp și în întregime cotele, țăranii muncitori sprijină în felul acesta statul ca el să poată asigura hrana oamenilor muncii de la orașe, ca și o bună parte din materiile prime de care are nevoie industria noastră socialistă în plină înflorire. Este știut că, cu cît industria noastră ușoară și alimentară va primi mai multă materie primă și de bună calitate, cu atît ea va produce mai multe mărfuri de larg consum, din care o bună parte vor fi trimise prin cooperative oamenilor muncii de la sate.

După cum un gospodar chibzuit își pune la o parte o cantitate de produse păstrîndu-le pentru diferite nevoi, tot așa și statul, care are în grija sa gospodărirea întregii țări, păstrează ca rezervă o parte din produsele agricole colectate pentru a preîntîmpina neajunsurile ce le-ar putea pricinui unele calamități, cum ar fi seceta, grindina sau inundațiile.

Iată dar care este rostul colectărilor, iată de ce este atît în interesul statului, cît și în al fiecărui țăran muncitor ca, pe măsură ce se recoltează, planul de colectări pe fiecare comună, raion și regiune să fie îndeplinit în întregime și la termenul stabilit.

Dat fiind situația deosebită din acest an, cînd, din pricina ploilor dese și a timpului răcoros, în majoritatea regiunilor țării recoltatul a început cu întîrziere, se impune ca o dată cu grăbirea ritmului lucrărilor de recoltare să fie grăbit și ritmul colectărilor. Este necesar ca întreaga cotă de porumb știuleți să fie dusă la bazele de recepție în cel mult 5 zile după recoltare, iar cea de floarea-soarelui, la 10 zile după culesul ei de pe cîmp.

Ținînd seama de faptul că statul trebuie să asigure aprovizionarea oamenilor muncii de la orașe și a industriei cu cartofi și produse legumicole înainte de venirea gerului, se cere ca țăranii muncitori să ducă cota respectivă de cartofi la baza de recepție din primele cantități de recoltă culeasă.

Graba cu care trebuie să se lucreze în acțiunea de colectări să nu ducă nicidecum la neglijarea calității produselor colectate. Și aceasta se impune cu atît mai mult cu cît cea mai mare parte a porumbului conține un procent sporit de umiditate. Țăranii muncitori trebuie să înțeleagă că la bazele de recepție se vor strînge mii și mii de vagoane de porumb știuleți, care dacă nu este destul de copt, nu va putea fi păstrat așa cum trebuie. De aceea se impune necesitatea ca țăranii muncitori să ducă la bazele de recepție numai produse de bună calitate, uscate și sănătoase.

Pentru ca acțiunile de colectări să se desfășoare în bune condiții, un însemnat ajutor trebuie să-l primească producătorii agricoli din partea sfaturilor populare și a organelor de colectări. Sfaturile populare și împuterniciții comunali cu colectările au în primul rînd datoria de a face o cît mai justă planificare a producătorilor agricoli indicîndu-le zilele în care sînt programați să-și predea cotele la bazele de recepție. Organelor locale le revine de asemenea obligația de a se ocupa îndeaproape de buna organizare a convoaielor și de a lua toate măsurile ce se impun pentru ca predarea produselor la bazele de recepție să se facă în cele mai bune condiții, conform programului stabilit de bază, evitîndu-se astfel pierderea a zile întregi din timpul atît de prețios țăranilor muncitori. Pe măsură ce-și predau cotele, producătorii agricoli trebuie să primească din partea sfatului popular al comunei obligația de predare vizată de baza de recepție, precum și contravaloarea cerealelor predate. Să nu se repete cazuri ca acelea petrecute în vară în comuna Jirov, raionul Strehaia, de pildă, unde o parte din țăranii muncitori au primit cu mare întîrziere banii ce li se cuveneau pentru cerealele predate statului.

Un aport deosebit trebuie să-l aducă și bazele de recepție la buna desfășurare a acțiunii de colectare a produselor agricole de toamnă. Conducerile acestor baze au sarcina de a organiza temeinic munca, astfel încît produsele agricole aduse aici să fie recepționate operativ, iar depozitarea lor să fie făcută în cele mai bune condiții.

Multe din bazele de recepție s-au pregătit din timp în vederea recepționării și păstrării produselor agricole de toamnă. Ele au amenajat în acest scop pătulele și magaziile necesare și și-au organizat bine munca. Nu trebuie trecut însă cu vederea faptul că la o serie de baze de recepție procesul de recepționare a produselor agricole se desfășoară încă defectuos. Printre acestea se numără o bună parte din bazele de recepție din raionul Filimon Sîrbu, regiunea Galați, unde nici pînă azi nu s-au terminat de construit pătulele necesare înmagazinării porumbului. Din pricina acestui lucru, unor producători agricoli din comunele din jurul bazei de recepție Făurei, bunăoară, li se refuză primirea porumbului adus la colectări pe motivul că „nu sînt pătule pentru depozitare". Nu încape îndoială că asemenea lipsuri frînează bunul mers al acțiunii de colectări și de aceea ele trebuie cît mai grabnic lichidate.

In această campanie, organele de stat și țăranii muncitori trebuie să-și ascută vigilența pentru a demasca și zădărnici orice uneltiri ale chiaburilor și altor elemente dușmănoase care ar căuta să se sustragă de la colectări, încercînd astfel să lovească în interesele poporului muncitor.

Timpul prielnic pentru îndeplinirea planului de colectări la produsele agricole de toamnă este destul de scurt. Țăranii muncitori sînt chemați să folosească la maximum orice zi prielnică pentru a grăbi strîngerea recoltei și executarea însămînțărilor de toamnă și a-și achita în întregime și la timp cotele cuvenite statului, contribuind astfel la întărirea țării noastre, la ridicarea bunăstării celor ce muncesc.

Cea dintîi stație de radio emisie-recepție la S.M.T.

La S.M.T.-Sărulești din raionul Brănești, regiunea București, a fost inaugurată joi dimineață prima stație de radio emisie-recepție instalată la un S.M.T. din țara noastră. Cu ajutorul noilor aparate de emisie-recepție sosite din Uniunea Sovietică, conducerea S.M.T.-ului poate da îndrumări brigăzilor aflate la mare distanță și în același timp poate recepționa știri despre realizările fiecărei brigăzi, poate cunoaște imediat defecțiunile ivite în exploatarea mașinilor, diferite nevoi pe care le au tractoriștii în timpul muncii pe ogoare etc.

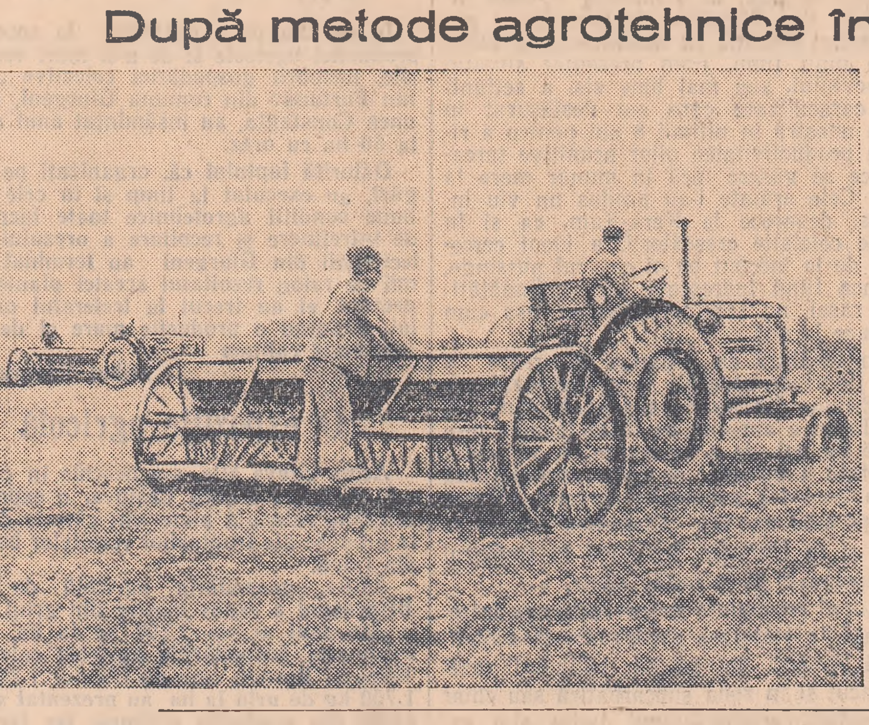
Cu prilejul inaugurării stației de radio emisie-recepție, Gh. Ghelmegeanu, șeful brigăzii din satul Paicu, raionul Lehliu, Dumitru Perian, de la brigada aflată în comuna Artari, raionul Lehliu și alții și-au luat angajamentul să-și îngrijească tractoarele după normativ și să depășească planul cu 5—20 la sută.

Stații de radio emisie-recepție vor fi instalate în curînd la S.M.T.-Hagieni din regiunea Constanța și la alte S.M.T.-uri din țară, ca urmare a sprijinului frățesc pe care îl acordă poporul sovietic oamenilor muncii de pe ogoare. (Agerpres)

IN CINSTEA CONGRESULUI PARTIDULUI

Oamenii muncii de pe ogoare își sporesc eforturile pentru terminarea fără întîrziere a însămînțărilor

După metode agrotehnice înaintate

★ ★ ★

Pe tarlalele gospodăriei agricole colective „Ana Ipătescu" din satul Cuza Vodă, raionul Medgidia, semănatul este în toi. Pentru a spori rodnicia pămîntului, colectiviștii aplică metode agrotehnice înaintate, cum ar fi semănatul în rînduri încrucișate.

In fotografie: colectiviștii executînd, cu sprijinul tractoriștilor de la S.M.T. Castelu, semănatul grîului după această metodă agrotehnică înaintată.

★ ★ ★

Ajutor tovărășesc

E seară. Așezat la masa luminată puternic de becul electric, țăranul muncitor Satmarian Sabin, unul din fruntașii satului, citește o carte. Nu-i un roman, ci o carte care-l învață cum să-și muncească mai bine pămîntul. E atît de cufundat în citirea ei, încît nici pe nevastă-sa, care-l strigase de cîteva ori, n-o auzise.

— Sabine, măi omule, dar ce, tu nu mai auzi? Ieși pînă afară, că te caută cineva.

— Oricine o fi, poftește-l în casă, femeie. Nu lăsa omul să aștepte afară, îi răspunse el.

Pe ușă intră un bărbat nu prea înalt de statură. Era agronomul Cristea Ion de la punctul agricol din comună. După ce își dădură mîna, Satmarian îl pofti bucuros să șadă.

— Am aflat, zise agronomul, că și de data asta ai luat-o înaintea celorlalți cu însămînțările, tovarășe Satmarian.

— Adevărat e. Am gătat toate cele 3 ha. Și-i bine cînd omul poate face orice lucrare la timpul potrivit.

— Asta așa-i, spuse zîmbind agronomul. Dar vorba-i că întreg satul trebuie să însămînțeze fără întîrziere, nu numai dumneata. Și fiindcă veni vorba de acest lucru, iată ce-ți propun: să-l ajuți la semănat și pe vecinul dumitale Dumitru Șchiopu, care știi bine că n-are vite de muncă. Omul și-a pregătit totul. Ogorul i-i curățat de coceni, sămînța și-a ales-o și tratat-o.

Gazda ascultă cu atenție cuvintele agronomului, apoi răspunse:

— L-oi ajuta bucuros. Chiar vorbisem și cu nevastă-mea despre asta. Am zis să-i ar și să-i semăn grîul vecinului, iar în schimb el să-mi ajute la tăiatul și căratul cucuruzului.

— Te-ai gîndit bine, răspunse agronomul și vru să se ridice de pe scaun spre a pleca.

— No, da ce te grăbești așa, tovarășe agronom? îl întrebă mirată gazda. Mai stai oleacă, că doar nu arde nimic. Apoi, către femeie: Marioară, fă bine și adă sticla aceea cu rachie, să-l cinstesc pe tovarășul agronom.

Inginerul începu să se scuze că nu are vreme pentru așa ceva, că trebuie să mai meargă și pe la alți țărani muncitori ca să-i îndemne să se întrajutoreze cu vite și unelte pentru ca întreg satul să termine cît mai repede semănatul grînelor. Satmarian însă stărui:

— Apăi, se poate să plecați din casa mea necinstit, tovarășe inginer? Iacă, luăm un pahar, două de rachie și după asta merg și eu cu dumneavoastră prin sat.

In seara aceea, agronomul Cristea Ion împreună cu Satmarian Sabin colindară o bună parte din sat. Ei au stat de vorbă cu mulți dintre țăranii muncitori care terminaseră de însămînțat, îndemnîndu-i să ajute la semănat pe vecinii sau rudele lipsite de atelaje. Munca lor a dat rezultate bune. După cîteva zile, în sat s-au înjghebat vreo 40 de grupe de întrajutorare. Indrumați de către agronom și sfatul popular, oamenii s-au înțeles repede între ei. Cei care terminaseră semănatul s-au angajat ca, începînd chiar de a doua zi, să are și să semene ogorul vecinului sau rudei care n-are atelaje. La rîndul lor, țăranii muncitori care au primit ajutor la arat și semănat s-au obligat să-i ajute pe consătenii lor la recoltatul porumbului, cartofilor etc. și la alte lucrări.

★

In urma ploii din ajun, vîntul care bătuse toată noaptea zvîntase pînă dimineața pămîntul. Țăranul muncitor Dumitru Șchiopu se sculă mai de dimineață ca de obicei. De pe prispa casei privi cerul înnorat și-și zise: „Afurisită-i vremea asta. Se pare că nici azi n-o să pot însămînța". Apoi se îndreptă spre locul ce-l avea de arat și însămînțat. Ajuns aici, cercetă cu luare aminte pămîntul. „E drept că-i un pic umed, dar se poate ara. zise el. Oare va veni vecinul Sabin?" Apoi o luă încet înapoi înspre casă.

Cînd să intre în sat, mare-i fu bucuria văzîndu-l pe Sabin mergînd spre cîmp cu plugul în căruță.

— Spre ogorul meu, vecine?

— Păi, unde credeai ?Nu ne-am înțeles așa de cu seară?

— Da, da, dar mă gîndeam că din pricina ploii...

— Lasă, că pămîntul îi numai bun de arat. Hai să-i dăm drumul la treabă.

Nu prea departe de ogorul lui Dumitru Șchiopu, unde Satmarian ara de zor, Dragoș Roman, un alt țăran muncitor fruntaș, îl ajuta la însămînțat pe vărul său Dragoș Petre. Alături de cei doi fruntași, mai arau și alții. In curînd, plugurile împînziseră ogoarele. Dintr-o altă parte a hotarului, se auzea zumzetul tractoarelor ce arau tarlaua colectivei. Acest zumzet se amesteca cu glasul oamenilor ce îndemnau din cînd în cînd vitele: „No, hai, leilor, că ne-au întrecut tractoarele".

Spre seară, oamenii care lucraseră, unii la arat, alții la recoltat, se întoarseră bucuroși spre casele lor.

★

E ora 8 seara. La ora aceasta, stația de radioficare a comunei Pecica, regiunea Arad, transmite obișnuitul program local. Crainicul stației începu să vorbească: „Astăzi, în comuna noastră, s-au arat și însămînțat 120 ha. Dintre acestea, 45 au fost arate și însămînțate numai de cele 40 de grupe de întrajutorare. Fruntași s-au dovedit a fi tovarășii Dragoș Roman și Satmarian Sabin. In cinstea lor, transmitem acum un program de muzică populară romînească..."

GHEORGHE ROSU

Primii pe regiune

Angajamentul luat de muncitorii gospodăriei agricole de stat „Iancu Jianu" din raionul Balș de a termina însămînțările de toamnă pînă la 15 octombrie a fost îndeplinit cu 4 zile înainte de termen.

Ploile care au căzut din abundență în ultima vreme au creat greutăți colectivului acestei gospodării. Pentru grăbirea ritmului însămînțărilor, muncitorii gospodăriei au folosit tractoarele rutiere I.A.R., la care au cuplat cîte 3 semănători și cele 10 semănători cu tracțiune animală. Membrii brigăzii I, condusă de Gheorghe Drăghici, aplicînd metoda graficului orar, au îndeplinit zilnic cîte o normă și jumătate. Tractoriștii Aurel Ciodaru, Constantin Barbu și alții au lucrat la lumina farurilor în tot timpul nopții.

Organizîndu-și bine lucrul, muncitorii de la gospodăria agricolă de stat „Iancu Jianu" au terminat în seara zilei de 11 octombrie, primii din cadrul Trustului Gostat Craiova, însămînțarea celor 400 ha de grîu, 40 ha cu orz, 60 ha cu secară masă verde, 32 ha cu rapiță etc., îndeplinind în întregime și planul arăturilor pentru însămînțările de primăvară.

Cu mult înainte de termen

In întîmpinarea celui de al II-lea Congres al partidului, oamenii muncii de pe ogoare obțin noi și importante succese în lupta pentru terminarea la timp și bine a lucrărilor agricole de toamnă. Colectiviștii din comuna Vetrișoaia, raionul Huși, de pildă, lucrînd cu însuflețire, au reușit să termine pînă în seara zilei de 9 octombrie semănatul celor 64 ha. cu grîu și orz de toamnă.

Succese de seamă în muncă au dobîndit membrii brigăzii condusă de tov. Vasile Zuzum. In această brigadă lucrează oameni vrednici, ca Trofin Vasile, Luca F. Ioan, Guțu Radu și alții.

In campania însămînțărilor de toamnă, colectiviștii din Vetrișoaia au primit un sprijin de seamă din partea tractoriștilor brigăzii a 6-a de la S.M.T. Huși. Această brigadă a executat lucrări de bună calitate, îndeplinindu-și angajamentele înainte de termen.

Juju Schaffer
corespondent

„Unde-s doi puterea crește"

De adevărul cuprins în această zicală s-au convins pe deplin și țăranii muncitori cu gospodărie individuală Gheorghe Tarău și Popa I. Tudor din comuna Lacul Sărat, raionul Brăila.

Intrajutorîndu-se cu brațele și cu atelajele, ei și-au cules din vreme recolta de porumb, eliberînd astfel suprafața destinată însămînțării cerealelor de toamnă. Iată-i pe amîndoi, semănînd cu mașina orz de toamnă pe o suprafață de două hectare. Pentru această lucrare Gheorghe Tarău a pus la dispoziție mașina de semănat, iar Popa I. Tudor o pereche de cai.

Inițiative ale mecanizatorilor, demne de urmat

Intr-o noapte, cît în două zile

Plouase aproape două săptămîni în șir. Pe la începutul lunii octombrie însă, ploile încetară și ogoarele începură să se zvînte. Conducerea S.M.T.-ului Sighișoara a organizat atunci o consfătuire de producție la care au luat parte toți șefii de brigăzi, pontatorii-alimentatori, mecanicii și agronomii de sector. Au fost discutate îndeosebi măsurile ce trebuie luate pentru a se cîștiga timpul pierdut din cauza ploilor. La sfîrșitul consfătuirii, secretarul organizației de bază al stațiunii, tov. Coconea Victor, le-a spus mecanizatorilor:

— Inițiativa muncitorilor din schimburile de noapte de la schela nr. 1109 din Moinești poate să fie urmată de toți tractoriștii. Lucrînd asemenea petroliștilor din Moinești, sub lozinca: „Să ridicăm activitatea schimbului de noapte la nivelul schimbului de zi", vom face ca tractoarele să nu stea decît atunci cînd li se fac îngrijirile tehnice zilnice și periodice. Așa o să putem executa mai repede arăturile și însămînțările.

...In aceeași zi, cele două ateliere mobile ale stațiunii au pornit la brigăzile I din comuna Daia, a II-a din comuna Laslea, a IX-a din comuna Saeși și a IV-a de la Zagăr. Au dus cu ele 14 cabine prevăzute cu geamuri, confecționate de centrul mecanic Codlea, pe care le-au montat la tractoarele K. D.-35.

Mecanicii au verificat instalațiile electrice ale tractoarelor. Nu s-au mulțumit însă numai ca farurile din față să funcționeze bine, ci au montat faruri puternice cu becuri noi și în spate.

In brigada I condusă de Bac Mihai, munca în două schimburi — după pilda petroliștilor din Moinești — a început chiar în acea seară. In schimbul I. tractoriștii Filip Heinrich, Gheorghe Deja, Moraru Gheorghe și Tiți Petru obținuseră însemnate depășiri de normă. Primii doi, în loc de 3 hantri, executaseră la arături pentru însămînțări cîte 4,10 hantri. Ceilalți tractoriști au reușit să-și depășească și ei normele la însămînțări. Tractoriștii Fleicher Ion și Munteanu Octavian, repartizați la arătură în schimbul de noapte, s-au pregătit cu grijă pentru lucrul de noapte, montînd și cîte un bec în cabina tractorului.

Cînd Fleicher a intrat cu plugul în brazdă, se întunecase de-a binelea. Tarlaua se întindea pe o coastă lungă și în pantă. Teren greu, cu pămînt luto-argilos. Trebuia lucrat cu multă atenție.

Din cînd în cînd, Fleicher verifica manometrul de presiune a uleiului și termometrul de apă. „Iată — își zise el într-o vreme, cercetîndu-le cu grijă — ce mult m-ajută becul din cabină. Altfel, ar trebui să opresc tractorul mereu și să aprind chibrite pentru a-mi lumina aparatele de bord...".

...Dimineața la orele 6, pontatorul-alimentator Paul Andrei, măsurînd cît au lucrat tractoriștii din schimbul de noapte, rămase uimit: 7 hectare, atît arase Fleicher. Cifră pe care n-o mai atinsese nimeni din stațiune pînă acum. Intr-o noapte se realizase cît în două zile. Și arătură bună, la adîncimea corespunzătoare. Tractoristul Munteanu Octavian arase și el 5 hectare și jumătate.

In zilele următoare, munca s-a desfășurat cu și mai mult spor. In fruntea întrecerii tractoriștilor din schimbul de noapte s-a situat Colceriu Nicodim, care pînă la 14 octombrie a îndeplinit și planul de lucru din campania de toamnă.

— Vom extinde inițiativa de a se realiza în schimbul de noapte cît și în cel de zi la toate patru brigăzi — spune cu justificată mîndrie tov. Duțescu Marin, directorul stațiunii. In felul acesta, vom putea să ne respectăm întocmai contractele de lucrări încheiate pentru campania din toamna aceasta.

ION DRINCU

Nici o oră pierdută din cauza defecțiunilor

Anul trecut, lucrînd ca tractorist, eu am reușit, în ciuda greutăților întîmpinate, să realizez într-un singur schimb și fără reparații generale 1.168 de hantri. Cum am reușit să execut un asemenea volum de lucrări? Tot „secretul" constă în exploatarea rațională a tractorului, în respectarea cu strictețe a normativului de îngrijiri tehnice zilnice și periodice.

Pentru campania agricolă din toamna acestui an, eu m-am angajat ca nici un tractor din brigada mea să nu-și întrerupă lucrul nici măcar o oră din cauza defecțiunilor. Sub această lozincă, fiecare tractorist din brigada noastră luptă să realizeze anual — lucrînd într-un schimb și fără reparații generale — cel puțin 800 de hantri.

Pentru a înfăptui angajamentul luat, deosebit de respectarea prevederilor normativului de îngrijiri tehnice, eu urmăresc ca toți tractoriștii din brigada mea să dea o deosebită atenție: filtrării motorinei printr-un filtru dublu; alimentării corecte și la timp a tractorului cu lubrifianți; stabilirii vitezei și sarcinii normale de tracțiune, pentru ca tractorul să nu fie supus unor supraeforturi.

Destul de des se produc defecțiuni la tractor din cauza pompei de injecție, de a cărei îngrijire mulți dintre tractoriștii noștri nu se preocupă cu toată atenția. Normativul prevede ca schimbarea uleiului din pompa de injecție să se facă după 20 de ore de lucru continuu. Pentru a asigura însă o perfectă și continuă funcționare a tractorului, eu am obișnuit pe tractoriștii din brigadă să schimbe uleiul din 10 în 10 ore. Tot din 10 în 10 ore ei verifică și completează nivelul lubrifianților din baia de ulei a motorului mare.

Potrivit prevederilor normativului de îngrijiri tehnice, o dată la 50 de ore noi executăm îngrijirea tehnică nr. 1 (I. 1). In cadrul operațiilor ce se execută cu acest prilej, noi dăm o mare importanță **schimbării lubrifianților din baia de ulei** a tractorului. Iată cum executăm noi această operație: imediat după oprirea motorului Diesel, scurgem uleiul uzat în vase special pregătite spre a fi trimise la regenerat. După aceea, demontăm filtrele, închidem scurgerea și umplem baia de ulei cu motorină. Apoi pornim servomotorul, cu ajutorul căruia rotim motorul Diesel timp de 10 minute. In acest fel, toate conductele de ungere se spală bine. Scurgem apoi motorina și turnăm în baia de ulei o găleată de ulei pentru a spăla orice urmă de motorină, care e foarte dăunătoare ambielajului. Montăm apoi filtrele, care între timp au fost bine curățate și cărora li s-a schimbat bumbacul. Scoatem din baie uleiul care e amestecat cu motorină și umplem apoi baia pînă la nivel, cu ulei curat.

Deoarece motorina conține multă parafină, care deseori înfundă conductele și pulverizatoarele, tractoriștii din brigada mea spală rezervorul și întregul circuit al motorinei în fiecare lună.

Ingrijind bine tractoarele și mașinile agricole și folosind întreaga capacitate de lucru a agregatelor, mecanizatorii din brigada mea și-au realizat planul de lucrări la semănat, iar în prezent execută însămînțări peste plan. Cei 960 de hantri din planul campaniei de toamnă pentru brigada noastră sînt aproape realizați. Peste cîteva zile, tractoristul Catana Iosif va atinge cifra de 800 de hantri.

Fiind hotărîți să nu pierdem nici o zi, nici o oră bună de lucru din cauza defectării tractoarelor, voi urmări ca și de aci înainte tractoriștii din brigada mea să-și îngrijească cît mai bine utilajul cu care lucrează. Aș fi foarte bucuros să aflu că și alți mecanizatori din G.A.S. și S.M.T urmează pilda noastră în lupta pentru efectuarea unui volum cît mai mare de lucrări de bună calitate.

LUDOVIC BABENSZKI
șeful brigăzii a X-a de la S.M.T.-Gătaia, regiunea Timișoara

O convorbire prietenească, plină de învățăminte

Il cunoșteam pe academicianul V. M. Iudin de multă vreme, de cînd au început a ne sosi din Uniunea Sovietică lucrările tipărite ale savanților și cercetătorilor sovietici. Știam că este un bun cunoscător și cercetător neobosit al rasei de oi caracul. Figura lui însă nu o văzusem încă.

Intr-o minunată zi de iulie, am pornit la drum pe calea aerului, luînd ca reper soarele care apăruse la orizont. Către seară, am ajuns în orașul care îmi legănase de atîtea ori visurile și năzuințele spre lumina a tot ce-i nou, Moscova.

Intr-una din zilele următoare, discutînd prietenește cu prof. Mihail Pavlovici Kuznetov, laureat al premiului Stalin, despre o problemă care mă pasiona în mod deosebit — creșterea oilor caracul — discuția a alunecat firesc către numele academicianului V. M. Iudin. La sfîrșitul discuției, seara tîrziu, cînd ne-am luat rămas bun, Mihail Pavlovici Kuznetov mi-a promis că, la întoarcerea academicianului Iudin, care lipsea atunci din Moscova, va vorbi cu el pentru a-l putea întîlni.

Si s-a ținut de cuvînt.

Peste cîteva zile, am mers la pavilionul R.S.S. Uzbece din cadrul Expoziției Agricole Unionale, unde urma să ne întîlnim cu academicianul Iudin. Aici am fost conduși în sala destinată special exponatelor obținute de la rasa caracul. Academicianul Iudin ne-a invitat în fața unui stand pe care erau aranjate cu pricepere și gust pielicele.

— Incepem cu pielicelele negre — ne-a spus el — deoarece caracului negru reprezintă 90 la sută din totalul oilor caracul din U.R.S.S.

Oprindu-ne în fața pielicelelor celor mai tipice și mai reușite, primeam explicațiile necesare în legătură cu tehnica bonitării acestor pielicele și cercetam atent de la exemplar la exemplar luciul, forma buclelor, desenul, finețea părului etc. Direcția de înrolare a firelor, care este considerată ca un caracter de rasă, trebuie socotită normală numai atunci cînd pornește de la coadă spre cap. Răspunzînd la una din întrebări, acad. Iudin a spus că, după părerea sa, în crescătorie trebuie păstrate și mieluțe care au înrolarea cap-coadă (atipică), dacă pielicica este de calitate superioară. Ulterior, aceste mieluțe, devenind oi de prăsilă, vor fi repartizate la berbeci cu direcția de înrolare coadă-cap și desigur că la descendenții lor se va corecta acest defect. In nici un caz nu poate și nu trebuie să fie păstrați pentru prăsilă berbecuții cu direcția de înrolare cap-coadă.

La două-trei zile, cînd se face obișnuit prima bonitare a mieilor, este greu, în multe din cazuri, să determinăm cu precizie direcția de înrolare a firelor, mai ales atunci cînd pielicica este îmbîcsită de mucozități. De aceea, bonitarea a doua trebuie făcută obligatoriu cel mai bine la 11 zile, cînd, pe lîngă definitivarea direcției de înrolare a firelor la mieii reținuți pentru prăsilă, se poate ști dacă nu cumva au apărut și ceva peri albi, ce ies de obicei mai tîrziu și constituie un caracter nedorit.

Discutînd asupra corelației dintre grosimea pielicelelor și mărimea buclajului, academicianul Iudin mi-a precizat că, în urma îndelungatei sale experiențe, a ajuns să împartă oile caracul în trei tipuri mai principale: 1) tipul grosolan (circa 15 la sută din totalul oilor), care cuprinde oi cu greutate corporală mare, ce dau pielicele groase și cu buclaj mare; ele se mai numesc și „Agul" (floare albă), fiindcă lîna lor se decolorează cel mai repede, devenind cenușie către alb; 2) tipul fin (circa 5 la sută), care dă miei cu bucle mici și deseori neuniforme; oile din acest tip se decolorează cel mai greu; 3) tipul normal (80 la sută), care dă pielicelele cele mai uniforme, cu buclaj mijlociu, desen foarte frumos și luciu intens.

S-ar mai putea vorbi și despre un al patrulea tip, mai rar întîlnit și nu prea mult dorit, tipul „Nazic", la care lîna este scurtă, semifină, ca la țigaie, și dă pielicele cu buclaj mărunt. Oile din acest tip se repartizează la montă de obicei unor berbeci mai apropiați de tipul grosolan.

Părerea aceasta a acad. Iudin m-a interesat în mod deosebit, deoarece la noi în țară au loc multe discuții contradictorii între crescători și specialiști în creșterea oilor. Oile din tipul „Nazic", cu lînă țigaizată, la noi poartă numele popular de „Pîrve" și sînt socotite de mulți dintre crescători ca superioare tuturor celorlalte tipuri de oi în producția de pielicele. Tehnicienii și specialiștii noștri au păreri contrarii: unii susțin că „pîrvele" ar da pielicele superioare, alții neagă superioritatea acestui tip, considerînd fenomenul „pîrvirii" ca un semn nedorit al degenerării rasei, și care trebuie să ne dea de gîndit.

Personal, am constatat că, în majoritate, oile pîrve au dat pielicele mai bune decît restul turmei. Dar adevărata explicație este aceasta: oile pîrve dau pielicele superioare nu pentru că sînt pîrve, ci pentru că în general ele aparțin unui tip de caracul pur, selecționat mai mult în direcția producției de pielicele de valoare și mai puțin în direcția conformației corporale.

Și despre tipul de oi caracul de culoare brumărie (gri) am discutat cu același interes.

In continuare acad. V. M. Iudin ne-a arătat că deși caracului brumăriu din U.R.S.S. reprezintă numai 7 la sută din totalul acestei rase, totuși, el este destul de prețios datorită pielicelelor sale ce au un colorit frumos. Marea varietate de tipuri de buclaj, de nuanțe ale culorii și de repartizare a culorii pe aceeași pielicică formează un neajuns serios în sortarea acestor pielicele pentru confecționarea de mantouri — scopul practic principal. Alături de aceasta, se mai adaugă și imposibilitatea uniformizării culorii prin vopsire — așa cum se practică în cazul pielicelelor negre.

I-am arătat academicianului Iudin că în R.P.R. pielicelele brumării sînt foarte căutate și statul încurajează dezvoltarea oilor brumării. L-am întrebat care este viitorul oilor brumării în planul de perspectivă al Uniunii Sovietice. Mi-a răspuns că numărul acestor oi se va dubla.

Pielicelele de culoare Kombar (maro) nu sînt prea valoroase și de aceea nu li se dă o importanță mare.

— Cele mai prețioase pielicele, atît sub aspectul greutății de a le obține, cît și sub aspectul frumuseții și al valorii lor materiale sînt pielicelele „aguti".

Sub numele de „aguti" sînt cunoscute acele pielicele la care pe același fir de păr întîlnim două culori și anume la bază firul este negru sau maro închis iar la vîrf, alb sau galben (sablu), dînd astfel pielicelei nuanța argintie și respectiv aurie. Cea mai prețioasă nuanță de aguti este aceea argintie. Pielicelele aguti se caracterizează printr-un buclaj de foarte bună calitate, repartizat într-un desen frumos, un fir mătăsos și lucios și o piele subțire și densă.

In aprecierea originii tipului „aguti", noi sîntem de părere că acest tip se trage din tipul negru și nu are nimic comun cu kombarul, a spus academicianul Iudin. De aceea, ca să poți obține pielicele aguti de calitate superioară, trebuie să pleci de la o turmă de caracul negru la care culoarea neagră a fost bine consolidată printr-o selecție riguroasă.

— In prezent, pe piața mondială pielicelele aguti sînt cele mai căutate și se cumpără la prețuri de cîteva ori mai mari decît celelalte. De aceea, creșterea pe scară cît mai largă a acestui tip este socotită astăzi o problemă importantă pentru economia Uniunii Sovietice, care se situează pe primul loc în lume între țările producătoare și exportatoare de pielicele caracul.

Am plecat apoi la pavilionul R.S.S. Turcmene, unde am adîncit și mai mult, pe baza exponatelor ce se găseau aici, problemele discutate pînă atunci.

Față în față, la o măsuță așezată într-unul din birourile pavilionului, am continuat discuția cu academicianul Iudin încă mult timp. I-am prezentat situația caracului, sau mai bine zis, a acțiunii de caraculizare care s-a desfășurat în țara noastră în ultimii 8 ani pentru a ridica productivitatea oilor primitive turcane ce se găsesc încă în număr mare la noi. Cele arătate i-au produs un viu interes, deoarece la Kara-Kum, ca și în toate celelalte crescătorii, a făcut cercetări de la început pe oi caracul pursînge, munca fiind îndreptată spre îmbunătățirea rasei, nu spre formarea ei, așa cum se face la noi.

In legătură cu acțiunea de creare a noi tipuri de caraculi — corespunzătoare condițiilor din Moldova academicianul V. M. Iudin a apreciat ca justă tehnica propusă de noi, de a se merge cu absorbția limitată a turcanei de către caracul pînă la a 3-a—4-a generație; desigur, aceasta nu în mod mecanic. Asemenea acțiuni se duc și în Uniunea Sovietică în sovhozul „Kupcigaia" și în multe altele.

Luînd cunoștință despre acțiunea întreprinsă la stațiunea experimentală zootehnică Popăuți în scopul extinderii rasei caracul și în zona subcarpatică sau chiar carpatică, academicianul Iudin și-a exprimat părerea că altitudinea nu este o piedică și, prin urmare, acțiunea trebuie continuată cu toată perseverența. In Uniunea Sovietică, oile caracul cresc foarte bine la 1.000—1.200 m altitudine. Munca trebuie orientată înspre selecționarea exemplarelor care rezistă în zonele cu precipitații bogate, iar acțiunea trebuie dusă concomitent pe mai multe căi, extinderea făcîndu-se treptat, în etape.

In privința prolificității, părerea academicianului Iudin este că trebuie luptat pentru continua ei sporire.

— In condițiile dvs. de climă din R.P.R., cu o vegetație bogată, puteți continua inițiativa de care mi-ați vorbit — organizînd obținerea a trei fătări în 2 ani — desigur, luînd toate măsurile de a asigura oilor condițiile corespunzătoare, astfel ca intrarea lor în călduri primăvara să se facă în mod normal, fiziologic, nu provocată pe căi artificiale.

Prinși în interesul deosebit al discuției, nici nu am simțit că se scurseseră mai bine de 4 ore de cînd eram împreună. In expoziție se schimbaseră de mult echipele îndrumătoare. Un nou colectiv de tehnicieni specialiști în problemele zootehnice intrase în schimbul de după-amiază.

Dr. ANDREI NICOLAE
stațiunea experimentală I.C.Z. Popăuți

Vești de la CORESPONDENȚI

Recoltează tutunul

Țăranii muncitori din comuna Cîrbești, raionul Tg. Jiu, care s-au constituit anul acesta în asociație simplă de producție agricolă, au cules pînă acum cîteva zile aproape întreaga recoltă de tutun.

Pentru ca tutunul să se poată usca în bune condiții, ei l-au așezat în șiruri. După ce-l vor usca bine, asociații vor preda tutunul fabricii cu care au contractat spre prelucrare.

Printre cei care au obținut o producție de tutun sporită și de bună calitate se numără țăranii muncitori Alexandru Cucu, Gheorghe Barăitaru, Ion Sultănoiu și alții.

I. Sbirciog

Orez din noua recoltă

In dorința de a contribui la sporirea producției agricole și de a-și mări veniturile, membrii gospodăriei colective „Ștefan Furtună" din comuna Giurgeni, regiunea Constanța, au însămînțat anul acesta 50 ha cu orez.

Datorită faptului că, organizați pe brigăzi, au executat la timp și în cele mai bune condiții agrotehnice toate lucrările de întreținere și recoltare a orezului, colectiviștii din Giurgeni au terminat primii pe raion recoltatul acestei plante. In prezent, ei au trecut la treieratul orezului, obținînd o producție mare și de cea mai bună calitate.

Mihai Păcuraru

O expoziție agricolă

Acum cîteva zile, s-a deschis în comuna Balș, regiunea Craiova, o expoziție agricolă raională unde sînt expuse diferite produse ale fruntașilor recoltelor bogate din raion.

Astfel, gospodăria agricolă de stat Brîncoveni a expus mostre din grîul care a dat anul acesta 2.200 kg la ha. De asemenea, gospodăriile agricole colective Bîrza și Branet, care au obținut 1.500 — 1.700 kg de grîu la ha au prezentat și ele probe din producția obținută. Iar țăranul muncitor Barbu Dumitru din Balș a expus din producția sa de grîu, care a fost de 1.600 kg la ha.

Intovărășiții din comuna Rusăneștii de Sus, care au obținut în medie 3.200 kg de porumb la ha, au expus știuleți de toată frumusețea — cu rînduri drepte și boabe mari.

La fiecare stand al expoziției se află cîte un tehnician, care dă vizitatorilor lămuririle necesare.

Expoziția mai prezintă și un sector zootehnic cu animale și păsări de rasă; de asemenea, aici se mai poate vedea și un sector rezervat celor mai noi mașini agricole.

Prijbeanu Mihai

Valorificări prin cooperativă

Țăranii muncitori din comuna Colonești, raionul Zeletin, cumpără zilnic de la cooperativa din sat însemnate cantități de textile, încălțăminte, articole de uz casnic și alte mărfuri. In același timp, își valorifică surplusul de produse agricole la cooperativă, contribuind astfel la întărirea schimbului de mărfuri dintre oraș și sat.

Zilele trecute, bunăoară, țăranii muncitori Nicolae Parfenie, Nicolae Strat, Vasile I. A. Viriu și alții au valorificat prin cooperativă, primul 560 kg, al doilea 892 kg, iar al treilea 625 kg de grîu. Cu banii primiți, ei și-au cumpărat de la cooperativă țiglă, cherestea și unelte agricole.

Constantin C. Predescu

Expertiza și bonitarea animalelor — acțiune importantă pentru îmbunătățirea raselor

In fiecare toamnă, începînd din luna octombrie pînă la 15 noiembrie, specialiștii din rețeaua zooveterinară execută expertiza reproducătorilor comunali și bonitarea animalelor din gospodăriile agricole colective. Acțiunea de expertiză și bonitare are o importanță deosebită pentru dezvoltarea creșterii animalelor. Acum, se face o verificare a calității, se constată ritmul de înmulțire a numărului de animale de rasă, însușirile lor de producție și se stabilesc sarcini privind dezvoltarea continuă a șeptelului. Odată cu selecționarea animalelor de rasă din gospodăriile agricole colective și stațiunile comunale de montă, se iau și măsuri pentru valorificarea exemplarelor necorespunzătoare astfel încît să rămînă pentru iernat numai acele animale care din punct de vedere zooveterinar merită să fie furajate în cursul lunilor de stabulație. De aceea, expertiza și bonitarea animalelor trebuie făcută cu toată atenția de o comisie formată din organele tehnice și administrative, care să ia pe loc măsurile cuvenite.

In cursul anului 1954, expertiza și bonitarea animalelor s-au executat în bune condiții în regiunea Arad, Ploești, Stalin și Oradea, unde au fost oprite pentru montă și producție animale corespunzătoare, cu o productivitate ridicată. In regiunile Baia Mare, Iași, Autonomă Maghiară, Galați și altele, însă, aceste acțiuni au fost efectuate cu mare întîrziere și fără suficient simț de răspundere, fapt care s-a răsfrînt negativ asupra dezvoltării șeptelului.

Păstrarea pentru montă a unor animale sănătoase, bine dezvoltate, cu o mare valoare de reproducție, are o deosebită însemnătate în acțiunea de lichidare a bolilor care mai provoacă încă multe pierderi în sectorul creșterii animalelor. Din punct de vedere zootehnic, se va aprecia puterea de fecunditate a reproducătorilor, cercetîndu-se îndeaproape rezultatele obținute în urma montei din anii anteriori, caracterul de rasă, constituția și conformația reproducătorului, aptitudinea de montă, starea de îngrijire și întreținere, modul cum acesta folosește hrana etc. Fiecare reproducător va fi bonitat conform normelor în vigoare, stabilindu-se și clasa în care se încadrează.

Reproducătorii apreciați ca necorespunzători montei datorită stării sanitar-veterinare sau scăderii valorii de reproducție vor fi reformați și propuși pentru sacrificare. In felul acesta, se asigură animalelor găsite bune pentru reproducție surplusuri de furaje. Totodată, știindu-se de cîți reproducători este nevoie, se pot lua măsuri pentru completarea efectivului necesar executării în bune condiții a montării animalelor în anii viitori.

In cazul cînd numărul reproducătorilor existenți în stațiuni este încă insuficient, se vor autoriza pentru montă și reproducători de bună calitate proprietate a crescătorilor individuali. Autorizarea se va face în urma unui examen individual, tot atît de riguros ca și cel făcut pentru reproducătorii comunali.

Atît cercetările științifice, cît și practica, au dovedit că același reproducător lăsat mai mulți ani într-o comună nu mai poate contribui în ultimii ani la obținerea unor animale de rasă, cu productivitate mare.

Gradul de rudenie apropiată între reproducător și femelă — consanguinitatea — provoacă incest (avort) la unele animale montate și duce la degenerarea rasei. Iată de ce este nevoie ca acești reproducători, cu prilejul executării expertizei, să fie strămutați în alte comune.

Cu deosebită atenție comisiile vor cerceta modul cum sînt îngrijiți și folosiți reproducătorii în stațiuni, nivelul cunoștințelor celor care îi îngrijesc. Ingrijitorii trebuie să știe că mișcarea zilnică a animalelor în padoc, la pășune sau plimbare, are o deosebită importanță în menținerea sănătății și aptitudinii de montă a reproducătorilor. Reproducătorii care sînt ținuți tot timpul în boxă, fără să fie lăsați să se miște în aer liber și soare, devin nărăvași, se îngrașă și își pierd de timpuriu valoarea de reproducție. Comisiile trebuie să cerceteze îndeaproape cum este gospodărit lotul zootehnic, și dacă furajele sînt just folosite. Nu trebuie trecută cu vederea nici buna întreținere a grajdurilor, cocinelor, saivanelor, padocurilor, standurilor de montă și a celorlalte instalații și ustensile din stațiune.

După executarea expertizei animalelor de la stațiunile de montă comunale, se va trece la bonitarea animalelor din gospodăriile colective. Cu ajutorul brigadierului zootehnic și al președintelui gospodăriei, comisia va stabili care animale trebuie reformate și deci urmează să fie valorificate.

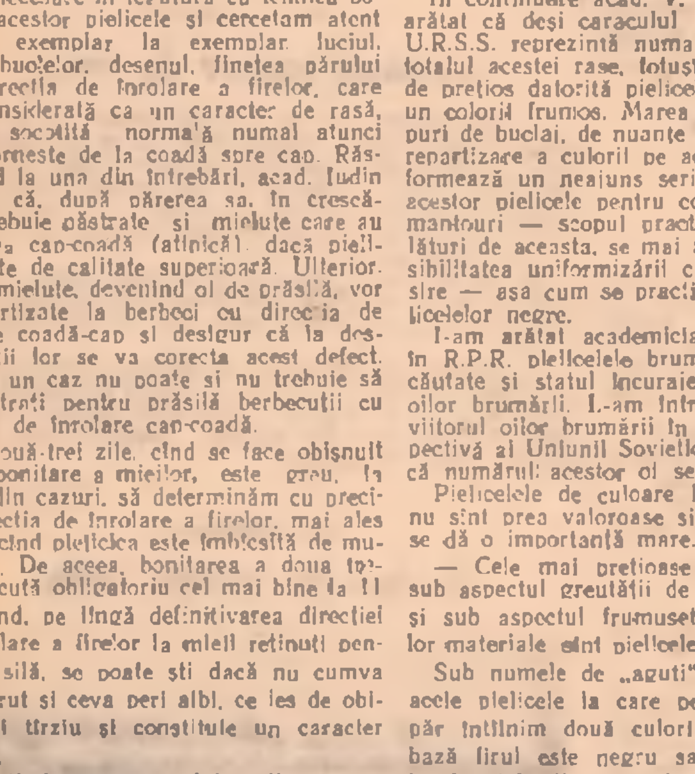
Recenta Hotărîre a Consiliului de Miniștri cu privire la schimbarea animalelor la bazele O.R.A.C.A. stabilește condiții avantajoase pentru ca gospodăriile agricole colective să poată schimba animalele reformate cu animale tinere, bune de reproducție sau muncă. Aceste avantaje trebuie folosite din plin pentru îmbunătățirea raselor și creșterea numărului animalelor din gospodăriile colective.

Sfaturile populare regionale și raionale și mai ales direcțiile și serviciile agricole au datoria să organizeze în bune condiții munca comisiilor de expertiză și bonitare, deoarece de buna activitate a acestora depinde păstrarea pentru montă și producție a celor mai bune animale, condiție de seamă pentru continua îmbunătățire a raselor.

Dr. EUGEN MICLEA
șef de serviciu în Direcția generală a creșterii animalelor din Ministerul Agriculturii și Silviculturii

Crește nivelul de trai al muncitorilor agricoli

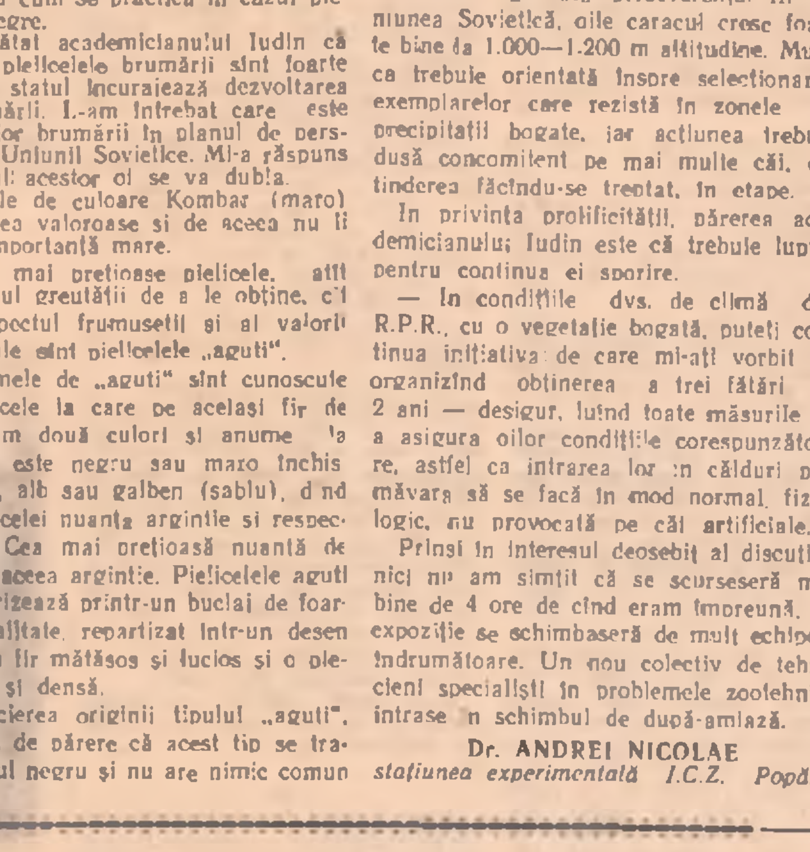
Prin grija partidului și guvernului, se îmbunătățesc de la an la an condițiile de muncă și de trai ale muncitorilor agricoli. In numeroase unități agricole de stat se ridică noi construcții — cluburi, cantine, băi — și locuințe pentru muncitori și tehnicieni. Printre aceste unități, se numără și S.M.T. Călugăreni din regiunea București.

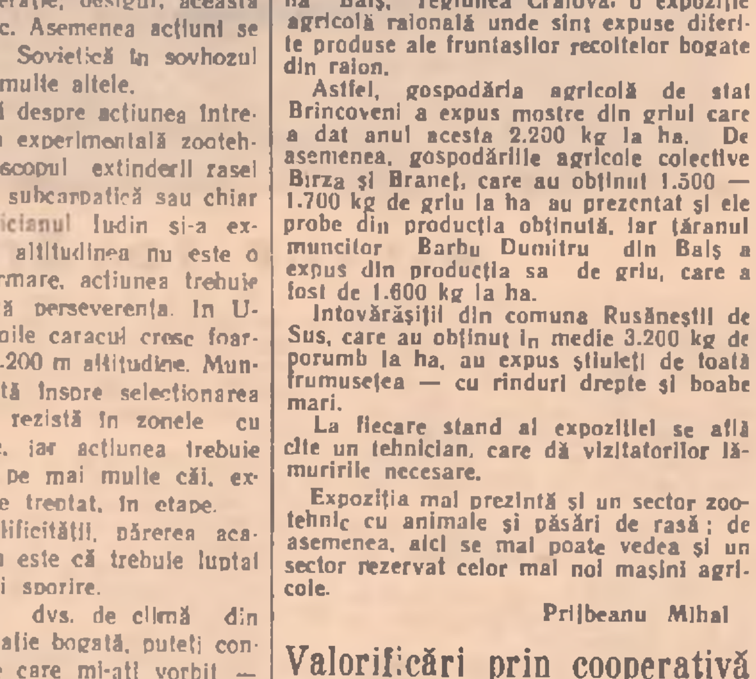
1. — Una din cele două clădiri care servesc ca locuințe pentru muncitorii nefamiliști. Fiecare din aceste clădiri este alcătuită din 17 camere-dormitoare.

2. — Noua baie a stațiunii este înzestrată cu instalații moderne. Aici muncitorii și mecanizatorii de la S.M.T. Călugăreni găsesc zilnic apă caldă.

3. — Colectivul de muncă de la această stațiune are la dispoziție o sală de mese spațioasă și luminoasă, cu o capacitate de 80 de locuri. Aici, muncitorii sînt serviți în bune condiții primind o masă consistentă și la un preț avantajos. Bucătăria acestei cantine este dotată cu instalații moderne.

4. — Numeroși muncitori de la S.M.T. Călugăreni s-au mutat în locuințe noi. Iată, în fotografie, 3 din cele 6 clădiri construite de curînd. Fiecare clădire este formată din cîte două apartamente, iar fiecare apartament din 3 camere, bucătărie și cămară.

5. — Clubul S.M.T.-ului a fost inaugurat zilele trecute. El are o sală de spectacol cu 120 de locuri, scenă mare, cabine, sală de lectură, de șah, precum și o stație de radioamplificare.

Colectiviștii seamănă secară furajeră

La răsărit, geana orizontului începe să se înroșească, vestind zorile unei zile senine de toamnă. In curtea gospodăriei colective „Infrățirea" din comuna Topraisar, regiunea Constanța, e forfotă mare. Pînă departe se aude zvon de glasuri, rîs și voie bună. Așa încep colectiviștii o nouă zi de muncă... Cîțiva verifică cutiile semănătorilor în timp ce alții cară de zor sacii cu semințe de la magazie și-i încarcă în autocamionul colectivei. Conducătorii de atelaje înhamă la cele 8 semănători animalele de muncă bine hrănite și odihnite și apoi iau drumul ce duce către tarlalele arate din timp, unde va fi semănată secară furajeră. Curînd după aceea, se aude un duduit de motor. Este autocamionul care pornește și el către cîmp, transportînd un grup de colectiviști, precum și sacii plini cu sămînță de secară.

*

Pe tarlaua de la marginea comunei, discuită de curînd de mecanizatorii de la S.M.T. Topraisar, semănătorile, conduse cu pricepere de colectiviști, înaintează cu ușurință de la un capăt la altul. In urma lor, cîte o boroană cu colții în sus nivelează terenul.

A trecut de mult de amiază. Tarlaua de 10 hectare repartizată fiecărei echipe pentru semănat cu secară furajeră se îngustează tot mai mult. Colectiviștii sînt în întrecere. Crîmpeie din discuții zboară ca purtate de vînt peste întinsul ogoarelor.

— Sait aida! (mînă mai repede) se aude de departe vocea tînărului tătar Eregept Gani din brigada a II-a. El supraveghează ca să nu se înfunde tuburile sau să se strîmbe discurile la semănătoarea al cărei conducător de atelaj este comunistul Nurie Gani. Pe parcela alăturată trece semănătoarea condusă de Musiegep Gani din brigada a IV-a, cu care se întrece Eregept.

Semănătorile, lăsînd în urmă rînduri drepte, îngroapă treptat în pămînt sămînța de secară. Cîte 160 kg la hectar. Peste cîmp, trec doi oameni. Din cînd în cînd, ei se apleacă, cercetează pămîntul, se opresc lîngă semănători, se interesează cum merge lucrul. De departe, colectiviștii îi recunosc: sînt Ionus Caiali, președintele colectivei, și Utureanu Mihai, inginerul agronom.

— Acum pricep de ce se dă sămînță mai multă la hectar, zice președintele. Drept îi că, anul trecut, pășunea de secară a fost cam rară, căci am dat cu 10 kg sămînță la hectar mai puțin decît în anul ăsta.

*

Pînă departe, peste cîmp, străbat sunetele tălăngilor de la turma colectivei care numără aproape 700 de oi. Rezemați în bîtele lor lungi, cu sarica pe umeri, ciobanii Băiescu Gheorghe și Constantin Cîrîc îndrugă (?) despre cîte și cîte.

— Cînd a trecut ieri pe aici, brigadierul nostru — Sava Ion, mi-a spus că turma noastră de oi ne-a adus anul ăsta venituri frumoase. Cică numai din vînzarea laptelui, a lînei și a brînzei s-au scos peste 116.000 lei pînă la 1 septembrie.

— Apoi, nu-i de mirare. Cînd oile sînt hrănite bine, dau producție mare. Iți amintești, cumetre, de pășunea aceea bogată de secară pe care au avut-o oile noastre în primăvară după ce s-a luat zăpada? Ce mai pășune! Din fiecare fir de secară crescuseră 8-10 frați. In timp ce oile noastre erau sătule de verdeață fragedă și gustoasă, pe izlazul comunei iarba abia începuse să scoată colțul.

Ciobanii tăcură. In depărtare, se vedeau însămînțînd de zor cele 8 semănători. Chiar în primăvară, de timpuriu, oile colectivei nu vor duce lipsă de pășune.

— De-ar termina pînă în seară, glăsui bătrînul cioban Sadic, privind spre orizont, de unde se ridicau nori plumburii. Că în curînd o să vină ploaia.

E. MANOLACHE

Mari cantități de nutrețuri însilozate

In regiunea Oradea se fac intense pregătiri în vederea asigurării unei hrane abundente și de bună calitate pentru animale pe tot timpul iernii. Muncitorii gospodăriilor agricole de stat Săcueni și Valea lui Mihai au realizat de pe acum planul de însilozare în proporție de 105,2 la sută. Totodată, ei au asigurat necesarul de furaje pe timpul iernii în proporție de 110 la sută.

Pînă în prezent, cele 6 gospodării agricole de stat din regiunea Oradea au însilozat peste 85 la sută din furajele planificate.

Și gospodăriile agricole colective din regiune au însilozat anul acesta însemnate cantități de plante furajere. Membrii gospodăriilor agricole colective din Mădăras, Săcueni, Roșiori, Borș, Vaida și Sălard, care au construit anul acesta 16 noi silozuri sistematice, au însilozat pînă acum, în afara de alte nutrețuri, cîte 30-35.000 kg. de porumb furajer. Insemnate cantități de furaje au însilozat și țăranii muncitori cu gospodării individuale din această regiune. Numai în comunele Săcueni, Diosig, Tinca, Sînnicolau Romîn și Sălard au fost însilozate pînă acum cîte 30.000 kg. de plante furajere.

In întreaga regiune Oradea s-au făcut însilozări pînă la 7 octombrie de 9.255 tone de furaje. Cele mai mari cantități au fost însilozate în raioanele Salonta, Săcueni și Oradea.

Cum să valorificăm porumbul care nu se va coace

Anul acesta, cu toate că din pricina iernii prelungite însămînțarea porumbului s-a făcut în general cu întîrziere față de alți ani, cea mai mare parte a culturilor a ajuns în faza de maturitate, iar recoltatul lor este în toi. În multe regiuni, printre care Craiova, Suceava etc., pînă în prezent porumbul a și fost recoltat în proporție de 70—80 la sută. Pe unele locuri însă, unde semănatul s-a făcut mult prea timpuriu, din cauza condițiilor nefavorabile de la începutul primăverii o parte din sămînță s-a clocit, plantele au răsărit rare și a fost nevoie să se facă reînsămînțarea porumbului, aceasta însă cu mare întîrziere. Alte culturi de porumb au fost compromise datorită atacului de dăunători, care au retezat plantele abia răsărite și a trebuit să se facă reînsămînțarea, de asemenea cu întîrziere mare. În Lunca și Balta Dunării, precum și pe luncile unor rîuri, s-au produs în primăvara aceasta inundații, apele s-au scurs tîrziu, astfel că și pe aceste terenuri porumbul s-a însămînțat după ce a trecut timpul optim.

În vara aceasta, vremea a fost neobișnuit de ploioasă și foarte răcoroasă față de alți ani, fapt care a prelungit perioada de vegetație a porumbului. Toate acestea au făcut ca pe alocuri o parte din culturile de porumb să nu ajungă în faza de coacere nici pînă în prezent, deși sîntem la jumătatea lunii octombrie.

În regiunile de baltă și în raioanele de munte, există culturi de porumb mult întîrziate în vegetație, încît este posibil ca ele să nu ajungă în faza de coacere deplină.

Este știut că, după căderea înghețului și pîrlirea frunzelor, porumbul nu se mai poate coace oricît de mult l-am ține în lan. În schimb, prin îngheț, se pierde masa de nutreț verde de mare preț pentru hrana animalelor.

Prin recoltarea și însilozarea culturii de porumb în stare verde cu boabele în lapte, se poate obține un furaj murat cu o valoare nutritivă cu mult mai mare decît puterea de hrănire a porumbului boabe și a cocenilor uscați. Atunci însă cînd se recoltează porumbul neajuns la coacere, după ce plantele au fost arse de brumă valoarea nutritivă a recoltei scade mult. În cazul cînd avem mari cantități de știuleți verzi care nu pot fi consumați repede în hrana animalelor, pierderea este și mai mare. Aceasta deoarece știuleții verzi mucegăiesc repede, nu pot fi păstrați și, ca urmare, îi pierdem complet.

Iată de ce este necesar ca gospodăriile agricole de stat, gospodăriile colective, întovărășirile agricole și țăranii muncitori cu gospodării individuale să-și cerceteze cu atenție culturile de porumb nerecoltate încă, iar în cazul cînd observă că plantele sînt așa de verzi încît nu vor mai putea ajunge nici într-un caz la coacere deplină, să treacă imediat la recoltarea lor în starea în care se găsesc. În ziua cînd sînt recoltați, strujenii verzi cu știuleți cu tot trebuie să fie tocați și însilozați în condiții cît mai bune, sub directa îndrumare și supraveghere a organelor tehnice agricole.

Inginerii și tehnicienii agronomi zootehniști de la raioane și puncte agricole au datoria să cerceteze cu atenție lanurile de porumb, să identifice culturile cu vegetație foarte întîrziată și să îndrume gospodăriile colective, întovărășirile agricole și pe țăranii muncitori individuali pentru a recolta și însiloza imediat plantele și știuleții verzi.

Prin folosirea completă a bogatei recolte de porumb care nu poate ajunge la coacere, se va putea completa și îmbunătăți baza furajeră, se vor asigura condiții pentru înmulțirea șeptelului și creșterea producției animale, fapt care va duce la îmbunătățirea aprovizionării oamenilor muncii de la orașe și sate cu produse alimentare.

Ing. agronom **M. CARAIVANSCHI**

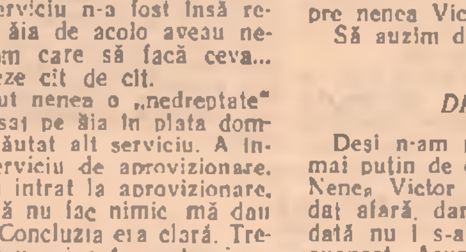
FOILETON

Nenea Victor avansează...!

GICA, PUIULE,

Află despre nenea Victor c-a ajuns om mare, nu așa cum zicea răutăciosul de unchi-tău că pușcăria îl mănîncă... Ce-i drept, îi drept, n-a ajuns mare dintr-o dată. A luat-o de jos și a urcat treaptă cu treaptă. Mai întîi, a intrat într-un serviciu mic. N-a stat mult, că l-au dat afară. Atunci nenea Victor a reclamat: „Rog să fie cercetat cazul meu și să fiu reprimit în serviciu pentru că am fost dat afară pe nedrept. N-am făcut nimic". S-a cercetat și s-a constatat că nenea Victor avea dreptate. Nu făcuse, săracul, „nimic". În serviciu n-a fost însă reprimit fiindcă ăia de acolo aveau nevoie de un om care să facă ceva... adică să lucreze cît de cît.

Dacă a văzut nenea o „nedreptate" ca asta, i-a lăsat pe ăia în plata domnului și și-a căutat alt serviciu. A intrat într-un serviciu de aprovizionare. În ziua cînd a intrat la aprovizionare, și-a zis: „Dacă nu fac nimic mă dau afară deci..." Concluzia era clară. Trebuia să facă ceva și a început prin a face... nevăzute bunurile serviciului de aprovizionare. Cînd l-au prins, nenea ar fi vrut să fie dat afară, dar n-a fost după voia lui, că de, n-aveau motiv să-l dea, acum „făcuse ceva". În loc să-l dea afară, l-au trimis... la pușcărie. Prietenul cu care fura nenea zice că n-au avut noroc... De aia i-au prins. Eu, dimpotrivă, zic c-au fost norocoși. Păi, dacă nu-l prindea repede, ar fi scăpat nenea Victor numai cu 2 ani de pușcărie? Nu că prea se obișnuise să ia tot ce vedea și, fie vorba între noi, nenea are ochi buni. Pe toate le vedea.

După doi ani, a ieșit de acolo și a [illegible] — numai nenea știe cum — în postul de tehnician constructor la gospodăria agricolă de stat „Pavel Tcacenco" din raionul Însurăței, regiunea Galați. Auzi, nenea Victor Amariei constructor! Să mori de rîs!

Postul era mare, locul bun și de aceea nenea s-a gîndit că aici e rost de stat și de încasat leafă pe degeaba. Tu știi însă cum sînt oamenii... invidioși. Nenea a început să-și audă vorbe: ba că nu se interesează ca Întreprinderea 172 construcții din Brăila să termine graidul, magazia și grupul social ale gospodăriei începute încă din anul 1953, ba că la iarnă oile gospodăriei or să doarmă în cîmp pentru că el nu se ocupă de construirea saivanelor. „Au dreptate, și-a spus nenea. Dacă stau eu, stau și treburile și-i păcat să stea" Și ca să îndrepte lucrurile, a luat camionul gospodăriei și a plecat să care stuf pentru saivane. Dar parcă poți să știi, cînd pleci de acasă, unde o să nimerești! Așa și cu nenea. A plecat după stuf, la baltă, și a nimerit ca ursul, la miere. Da, chiar la miere a nimerit, că s-a întors acasă cu 4 stupi sistematici și 2.000 de lei. Acum, fie ca l-o fi văzut oamenii „mințit"... de miere, fie c-o fi spus ceva șoferul, precis nu știu nici eu, dar s-a aflat că pentru bani și stupii sistematici nenea Victor făcuse transporturi particulare cu camionul.

Directorul gospodăriei s-a înfuriat rău. I-a strigat că nici n-a dat pe la baltă. I-a strigat așa fiindcă, pasă-mite, directorul nu știa că nenea adusese și 200 kg de pește proaspăt, pe care numai de la baltă îl putea lua. Și apoi, ce credea directorul, că nenea e prost să se întoarcă numai cu 4 stupi sistematici într-un camion de 4 tone?

Cam asta-i tot ce-ți pot spune despre nenea Victor.

Să auzim de bine

IONEL

DRAGĂ GICA,

Deși n-am primit răspunsul tău, la mai puțin de o lună îți scriu din nou. Nenea Victor nu mai e acolo. A fost dat afară, dar nu te speria. Deocamdată nu i s-a întîmplat nimic rău. A avansat. Acum e doar diriginte de șantier și răspunde de construcții în 3 gospodării. Răspunde, bine înțeles, și de construcțiile gospodăriei de stat „Pavel Tcacenco" care l-a dat afară. Cei din gospodăria unde a fost nenea înainte zic: „Ne-a pus ăl de sus mîna în păr. Construcțiile de care răspunde Victor Amariei n-o să fie gata nici în zece ani". Ei zic, ei aud. Nenea n-are timp să-i asculte, că are de trei ori mai multe camioane ca înainte și poate să aprovizioneze cu pește un raion întreg. La început, i-a aprovizionat, se pare, pe Ion Chiculiță, de la Trustul Gostat al regiunii Galați și Ion Ioan de la serviciul construcții care l-au „uns" diriginte de șantier. L-au uns diriginte deși știau că se află în cercetări pentru hoțiile de la G.A.S. „Pavel Tcacenco", iar la construcții se pricepe tot atît cît mă pricep eu să zbor în lună.

Mai află, dragă Gică, că l-am întîlnit alaltăieri pe nenea Victor. I-am spus: „Nene Victore, astîmpără-te că o să te dea iarăși afară din serviciu". Ce crezi că mi-a răspuns? „Las' să mă dea, că m-au mai dat și, ai văzut? Am ajuns mai mare". Într-adevăr, a ajuns, dar... Dacă socotesc toate prin cîte a trecut, nu iese cum gîndește el. Prima dată l-au dat afară. A doua oară a intrat la închisoare. A treia oară l-au dat iarăși afară. A patra oară, adică acum, a luat-o de la început...

În încheiere, te sfătuiesc să-i scrii și tu lui nenea Victor o scrisoare. De-i scrii, îți trimite poate și un cadou, că are de unde. Are șantierul materiale destule. Dar scrie-i repede, cît îl mai găsești... în bani și... la domiciliul actual.

Cu bine
IONEL

pentru conformitate
M. CALIANU

A apărut:

„Drumul belșugului"

Nr. 10(18) — octombrie 1955

Din cuprins:

CONSTANTIN COLCEAG: Proprietatea obștească — temelia dezvoltării întovărășirii noastre.
MARIN I. PREDA: Normele individuale sporesc cointeresarea colectiviștilor.
Ing. M. CARAIVANSCHI: Recoltarea și păstrarea porumbului de sămînță
VASILE GAVRILUȚ: 4.020 kg grîu de toamnă la ha.
MARIN PÎRVU: Grădina noastră de legume.
Ing. IORDACHE DOBRESCU: Tăierea de ușurare a viței de vie.
Prof. NICOLAE CONSTANTINESCU: Lucrările de toamnă în livadă.
MIHAI HERBERT: Însilozarea furajelor în gospodăria noastră colectivă
BRANCO MIRCOV: Metoda mea de îngrășare a porcilor.
GHEORGHE GOINA și ALEXANDRU UNDI: Cresc investițiile în gospodăria noastră colectivă.
GHEORGHE CURATU: Pentru o justă încadrare și retribuire a membrilor din conducerea și administrația gospodăriilor colective.

Pentru o mai bună organizare a lucrărilor de cules și vinificare

În zilele acestea, în podgoria Odobești, culesul și vinificarea strugurilor sînt în toi.

Ținîndu-se seama de condițiile speciale din acest an, în multe din unitățile viticole, ca G.A.S. Odobești, gospodăriile colective din Jariștea și Pădureni etc., aceste lucrări se execută într-un ritm mult mai intens decît cel planificat.

Sînt însă unități, cum ar fi, de pildă, G.A.S. Florești, secția Odobești a Întreprinderii vin-alcool Focșani, unde prelucrarea strugurilor nu se face în pas cu recoltarea.

Pentru a se înlătura pierderea de recoltă ce poate fi pricinuită de întîrzierea culesului și nerespectarea regulilor de vinificare, se impune o îmbunătățire serioasă a lucrărilor de cules, transport și prelucrare a strugurilor.

Angajamentele devin fapte

Cu trei săptămîni în urmă, înainte de începerea campaniei de recoltare a strugurilor, gospodăria de stat Odobești, raionul Focșani, a lansat o chemare la întrecere pentru culegerea și vinificarea în cel mai scurt timp și la un înalt nivel tehnic a bogatei recolte de struguri din acest an.

Deși a trecut puțin timp de atunci, angajamentele luate de muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii acestei gospodării au început să fie traduse în viață. Pînă la data de 13 octombrie, aici au fost culese peste 400 de vagoane de struguri, depășindu-se viteza zilnică de cules cu 30—35 la sută.

Pentru obținerea unor rezultate bune, conducerea gospodăriei a asigurat din vreme brațe suficiente de muncă, a procurat tot utilajul necesar culegerii și prelucrării strugurilor, precum și depozitării vinului. De asemenea, a asigurat munca în două schimburi la toate centrele de vinificare. Acest lucru a fost posibil și datorită faptului că de curînd la această gospodărie s-a pus în funcție o uzină electrică proprie, care alimentează cu curent electric alte 6 centre de vinificare.

★

Zi însorită de octombrie. La secția a IV-a Jariștea a gospodăriei de stat Odobești, pustiu. Doar 3—4 tovarăși se mai aflau prin birouri.

— Restul sînt în vie la cules și la cramă, la vinificare, ne-a spus paznicul.

Am plecat și noi la locul unde animația era mai mare. După o bucată de vreme, am ajuns la via dinspre dealul „Măgura Jariștei". Aici, la culesul de struguri se afla brigada a XX-a condusă de maistrul viticol Nicolae Aldea. De cum am intrat printre rîndurile butucilor de vie, ne-a întîmpinat larma culegătorilor harnici, cu cîntecele lor vesele:

...Iar foiță viorea,
Ce frumoasă e via!
Frumoasă-i via înflorită,
Ca și floarea-mbobocită
. . . .
Iar foiță și-un mohor,
Cînd m-apucă cîte-un dor,
Adun boabele de zor...

Cîntecul vesel, cu melodia-i lină și caldă, ne-a fost călăuza pînă în „inima" viei, unde se muncea pe întrecute. Pe aleile dintre rînduri, coșurile de nuiele și lădițele pline cu ciorchini dolofani așteptau să fie răsturnate în căzile din căruțe, pentru a lua apoi drumul cramei. Aici, în inima viei, am întîlnit culegători harnici ca Marioara Buga, Anica Sarca, Gheorghe Văcaru, Constantin Mălinescu și alții, care zilnic strîng între 320—360 kg de struguri.

Munca lor e spornică. Maistrul viticol Aldea a organizat cei 50 de muncitori care lucrează în brigada sa pe echipe formate din 6—7 culegători și un cărător. Pentru transportul strugurilor din vie la cramă, brigada lui are două căruțe, care fac față cu succes transportului. Cu multă grijă au fost instruiți muncitorii acestei brigăzi pentru a culege strugurii pe soiuri și culori. Roadele muncii bine organizate în cadrul brigăzii a XX-a se văd zi de zi. Brigada condusă de maistrul Aldea este fruntașă pe secție.

...După ce soarele scapătă după dealul Măgurei și culesul se întrerupse — numai pînă a doua zi în zori — harnicii culegători, însoțind căruțele încărcate cu rod bogat, se îndreptară tot în cîntec și voie bună, spre cramă.

Am însoțit și noi grupul vesel de muncitori.

— Iacă, vin și culegătorii. Acum să vă vedem, cîntăreților, ce ispravă ați făcut astăzi, că prea sînteți veseli — li se adresă Ion Dobre, șef de echipă în schimbul de noapte de la crama secției.

Răspunsul îl primi în cor:

— O să aveți ce vinifica toată noaptea... Numai brigada noastră a cules azi aproape 15.000 kg de struguri.

Cele $1\frac{1}{2}$ vagoane de struguri culese în acea zi de brigada a XX-a, la care s-au mai adăugat încă 6—7 vagoane culese de celelalte brigăzi, au dat berechet de lucru celor de la centrele de vinificare ale secției a IV-a. Nici unul însă nu s-a speriat. Harnicii muncitori de la cramă, Ion Rotaru, Dima Răduță, Gheorghe Robu, Leo Dragomir și toți ceilalți din schimburile de zi și noapte își depășesc norma de prelucrare a strugurilor cu 30—35 la sută. În felul acesta, își vor îndeplini și chiar depăși angajamentele luate în cinstea celui de al II-lea Congres al Partidului.

GH. BACIU

Urmări ale organizării defectuoase a muncii

Secția Odobești a Întreprinderii vin-alcool Focșani are în acest an ca sarcină de plan preluarea și vinificarea unor cantități de struguri mult mai mari decît în anii precedenți. În scopul bunei desfășurări a acestei acțiuni, conducerea secției (șef de secție Groza Zaharia) avea datoria să se îngrijească din timp de dotarea cu tot utilajul vinicol necesar celor șapte centre de vinificare de care răspunde.

La această secție, însă, lucrările de pregătire s-au făcut cu întîrziere și incomplet. Numai așa se explică faptul că, după mai bine de o săptămînă de la începerea culesului în podgorii, unul din centrele de vinificare încă nu și-a început activitatea. Unele centre, nefiind dotate cu tot utilajul necesar, lucrează cu un randament foarte scăzut. De pildă, la centrul de vinificare „7 Noiembrie" Odobești, care are o capacitate de prelucrare de 10 vagoane de struguri în 24 de ore, furtunul de la electropompa cu clapete este înnădit și se inundă. Din această cauză, mustul din bazinul de colectare nu se poate trage la timp, fapt care provoacă oprirea de cîteva ori pe zi a agregatului. Aici, cantitatea de struguri prelucrată în 24 de ore se ridică la maximum 5—7 vagoane. La centrul de vinificare din comuna Vîrteșcoiu, condus de tov. Lucia Pușcașu, din cauza proastei organizări a muncii se vinifică abia cîte 2—3 vagoane de struguri pe zi, deși capacitatea de prelucrare a centrului este de 5 vagoane.

Datorită acestor cauze, viteza zilnică de preluare și vinificare a strugurilor pe întreaga secție nu este realizată decît în proporție de 60—70 la sută.

Conducerea secției nu ține seamă nici de condițiile cu totul deosebite în care trebuie să se facă culesul și vinificarea strugurilor în această toamnă. Bunăoară, la centre nu s-a organizat primirea în timpul cel mai scurt a tuturor cantităților de struguri aduse de podgoreni și nici nu s-au luat măsuri pentru depozitarea lor în căzi, pentru a se putea face prelucrarea lor și în timpul nopții.

Lipsa de organizare în munca de preluare a strugurilor de la centrele de vinificare ale acestei secții face ca podgorenii să-și piardă zile și nopți întregi pînă ajung să-și predea cantitatea de struguri contractată și sarcina de vînzare. Zeci de atelaje și oameni sînt reținuți astfel în fiecare zi de la muncile de cules și vinificare a strugurilor, cît și de la celelalte munci agricole, ca recoltatul culturilor de toamnă și însămînțările. La centrul din Vîrteșcoiu, de pildă, podgorenii Stana C. Andone, Constantin Său și mulți alții au fost nevoiți să stea 24 de ore pentru a-și preda strugurii.

Fiecărui tehnician și podgorean trebuie să-i fie clar că, în condițiile acestei toamne, cînd strugurii sînt atacați de putregaiul cenușiu, orice zi întîrziată la cules și vinificare înseamnă pierdere de recoltă. Conducerea secției Odobești a Întreprinderii vin-alcool Focșani trebuie să ia urgente măsuri pentru înlăturarea lipsurilor din munca centrelor de preluare și vinificare a strugurilor și pentru folosirea întregii capacități de lucru a preselor.

V. CAZACU

Cu sprijinul tehnicienilor

La cele 4 centre de vinificare ale gospodăriei colective „21 Decembrie" din comuna Jariștea, lucrările de pregătire s-au terminat cu mult înainte de începerea culesului strugurilor.

De îndată ce inginera Ochesanu, șefa punctului agricol din comună, le-a indicat momentul optim pentru începerea culesului, membrii acestei gospodării au pornit cu toate forțele la lucru. În fiecare zi se culeg aici peste 4—5 vagoane de struguri. La culesul strugurilor, cele mai bune rezultate le-au obținut familiile colectiviștilor Dumitru Mangu și Postolache Moisă. Ei depășesc normele zilnice de lucru cu 50—60 la sută.

Pentru ca presarea strugurilor să se facă în pas cu recoltatul, colectiviștii din Jariștea și-au organizat munca la cramă în două schimburi.

În scopul obținerii unui vin de bună calitate, ei culeg și vinifică strugurii pe soiuri și culori. Limpezirea mustului se face cu metabisulfit de potasiu, iar la fermentare folosesc maia de fermenți selecționați.

Vasile Mușat
corespondent

Cînd vinificația nu se face în pas cu recoltarea

Anul acesta, via gospodăriei agricole de stat Florești din raionul Focșani este plină de rodul bogat al strugurilor.

— După socotelile noastre, scoatem o producție medie de peste 6.000 kg de struguri la hectar de pe întreaga suprafață de 291 ha — ne spune tov. Palko Ștefan, inginerul șef al gospodăriei. Avem însă și parcele de cîte 20—30 ha unde producția medie se ridică pînă la 15.000 kg de struguri la hectar.

De temeinicia acestei afirmații m-am convins mai deunăzi cînd am străbătut o bună parte a viilor gospodăriei, unde culesul strugurilor era în toi.

În vederea terminării la timp a culesului viei, conducerea gospodăriei a asigurat brațele de muncă necesare și totodată a creat condiții bune pentru cazarea muncitorilor.

Antrenați în întrecere socialistă pe brigăzi, echipe și individual, muncitorii de la G.A.S. Florești au reușit ca pînă la data de 13 octombrie să culeagă recolta de pe aproape 160 ha de vie. În fruntea muncilor — atît la cules, cît și la vinificație — se situează muncitorii de la punctele Botez și Cernatu.

Nu aceeași preocupare a dovedit conducerea gospodăriei de stat Florești și în privința organizării transportului strugurilor de la vie la crame, a prelucrării lor și a procurării din vreme a vaselor pentru depozitarea vinului. De exemplu, chiar în via secției Florești, din cauza transportului prost organizat, cantități însemnate de struguri sînt ținute zile întregi în ciubere sau căzi unde au început să și fermenteze. Nici în ceea ce privește prelucrarea strugurilor treaba nu merge mai bine. Viteza zilnică la vinificație nu se realizează la cele patru prese decît în proporție de 70—80 la sută. Unele prese, ca cea de la punctul Carnabel, de pildă, datorită proastei reparări și îngrijirii din partea celor ce le deservesc, mai mult stau decît lucrează. Faptul că la această gospodărie vinificația nu ține pasul cu culesul strugurilor se datorește și neorganizării lucrului la crame în două schimburi — de zi și de noapte. Trebuie arătat că pentru aceasta există posibilități, dar nu și preocupare.

La gospodăria agricolă de stat Florești, campania de cules și vinificație poate fi terminată fără întîrziere. Se cer însă din partea conducerii gospodăriei mai mult interes și spirit gospodăresc în organizarea muncii, mai multă pricepere în repartizarea și folosirea mijloacelor și forțelor de lucru.

B. GHEORGHE

Sprijin frățesc

Țara noastră primește din Uniunea Sovietică numeroase tipuri de mașini agricole de mare randament, semințe de soi și îngrășăminte chimice.

În anul 1954, volumul mașinilor, uneltelor agricole și tractoarelor primite din Uniunea Sovietică a fost de aproape 7 ori mai mare decît cel din anul 1951. De asemenea, față de anul 1951, agricultura țării noastre a primit anul trecut din U.R.S.S. aproape de două ori mai multe semințe de soi și cu 70 la sută mai multe îngrășăminte chimice.

Pentru sporirea producției agricole din țara noastră, Uniunea Sovietică ne-a trimis anul acesta un număr sporit de mașini, unelte agricole și tractoare. De la începutul anului și pînă acum, am primit din Uniunea Sovietică 562 de autocombine S-4, 19 combine de recoltat cartofi, 29 de combine de recoltat porumb SK-2.6, 624 de cultivatoare, 164 mașini de împrăștiat îngrășăminte chimice, peste 1.100 de tractoare, 50 de mașini de recoltat cartofi, precum și numeroase grape, mașini de adunat fîn, tocători mecanice, semănători de cereale, agregate de tuns oi, agregate de muls vaci, însemnate cantități de semințe de soi, piese de schimb, îngrășăminte chimice și altele. De asemenea, pentru îmbunătățirea continuă a transporturilor în agricultură, de la începutul anului și pînă acum am primit din U.R.S.S. aproape 4.000 de autocamioane. Zilele acestea am mai primit 30 de aparate de recepție-emisie care au fost repartizate unor S.M.T.-uri.

Un agregat pentru recoltarea mecanizată a stufului din Deltă

În cinstea celui de al II-lea Congres al Partidului, colectivul de proiectare și muncitorii constructori din cadrul întreprinderii „Prototip" s-au angajat ca în iarna aceasta să se înceapă experimentarea recoltării mecanizate a stufului din Deltă cu mașina de recoltat, construită pentru prima dată în acest scop.

Mașina este de forma unui tanc, cu șenile pentru deplasare și flotoare pentru plutire, avînd în față un recoltor după sistemul mașinilor sovietice de recoltat cînepă JK 2,1, fiind deservită de trei persoane.

Pînă acum, un muncitor recolta manual, cu unelte simple, 30 tone de stuf pe sezon — decembrie, ianuarie și februarie. Cu ajutorul acestei mașini, pe cele 350.000 de hectare cu stuf din țară, din care 260.000 în Delta Dunării, se vor recolta între 40—50 tone pe zi.

Mașina seceră, leagă snopii și-i duce la o mașină de transport care are o capacitate de 3 tone și o viteză maximă de 9 km pe oră.

Se extinde acțiunea de împădurire

Odată cu venirea toamnei, silvicultorii din regiunea Bacău au început acțiunea de completare și mărire a fondului de păduri. În acest scop, ei recoltează semințe și îngrijesc puieții din pepiniere, iar de curînd au început și plantarea prin însămînțări directe. În cursul lunii septembrie, de pildă, au fost recoltate circa 2.000 kg. semințe de rășinoase, 5.300 kg. semințe de foioase și altele, iar pe o suprafață de 13.000 ha. s-a făcut întreținerea semănăturilor și plantațiilor de toamnă. La acțiunea de împădurire participă cu mult elan tinerii din regiune. În trimestrul III, de pildă, cu ajutorul pionierilor, școlarilor și al altor tineri, au fost recoltate 114 kg. de semințe și s-a făcut îngrijirea arboretului pe 131 ha. Pînă în prezent, silvicultorii din regiunea Bacău au plantat prin însămînțare directă, numai în bazinul hidrocentralei „V. I. Lenin" de la Bicaz, circa 100 ha.

Timpul probabil pentru zilele de 19, 20 și 21 octombrie

Vremea la început călduroasă cu cer senin în sud-estul țării și mai mult noros în apus și nord, unde vor cădea ploi slabe cu caracter intermitent. La sfîrșitul intervalului vremea se va răci ușor. Vîntul va sufla moderat dinspre sud, apoi dinspre nord-est, la sfîrșitul intervalului.

Temperatura aerului în creștere la început, apoi în scădere. Minimele vor oscila între minus 1 grad și 12 grade, iar temperaturile maxime vor fi cuprinse între 16 și 25 de grade. În nordul țării și regiunea de munte se va semnala brumă și îngheț local. Solul va fi uscat la suprafață, iar temperatura lui la ora 8 dimineața, la adîncimea de 5—20 cm., va fi cuprinsă între 8 și 13 grade. Timp favorabil lucrărilor agricole de toamnă

„BUMBAC RECOLTĂ 1955"

De la 3.200 și pînă la 3.500 grade Celsius. Aceasta este cantitatea de căldură de care are nevoie bumbacul nostru între ultima brumă de primăvară și prima brumă de toamnă pentru a se dezvolta normal. Iar de apă — în același interval — pe fiecare metru pătrat cîte 260 litri. Și se mai cere o condiție: cel puțin trei sferturi din totalul precipitațiilor trebuie să cadă în primele 3 luni de vegetație. În rest, planta are nevoie de zile senine și călduroase.

După cum se vede din această scurtă introducere tehnică, bumbacul are anumite cerințe speciale pe care le-a deprins în îndepărtatele țări calde, — India, Birmania, Egipt — de unde-și trage obîrșia. Mintea veșnic iscoditoare a omului nu s-a lăsat însă înfrîntă de asemenea greutăți. Încetul cu încetul, bumbacul a fost silit să se aclimatizeze și în alte țări, cu vreme mai rece, căldură mai puțină și ploi mai multe. Au fost create soiuri noi, mai rezistente. Tulpinile și frunzele nu se mai răsfață asemeni unor boschete stufoase, ci-s mai mititele. Plantele ajung mai repede la maturitate.

Deprins să trăiască pe malurile însorite ale Nilului sau Gangelui, bumbacul a ajuns să crească — mai cu voie, mai fără voie — de-a lungul cîmpiei bătrînei Dunări. Acum, în fiecare toamnă, alături de auriul știuleților de cucuruz și de verdele sticlos al boabelor de razachie, se zăresc prin aceste locuri capsulele ninse ale bumbacului...

★

— Anul ăsta — îmi spunea inginerul șef al gospodăriei de stat din Vitănești, raionul Alexandria — vremea a fost cam vitregă pentru bumbac. Ploile prea abundente au ajutat creșterea vegetativă a plantei, întîrziindu-i însă dezvoltarea. Și totuși, sămînța de bună calitate, lucrările făcute la timp, și-au dat roadele. Pe primele 120 de hectare din totalul de 325 ha cultivate cu bumbac, am început astăzi recoltatul.

În depărtare — aplecate deasupra tufelor — se vedeau sumedenie de femei. Am plecat într-acolo.

— Pe toată întinderea — continuă inginerul — am semănat în pămînt astă primăvară sămînță selecționată, din soiul 611-B. Pentru locurile noastre s-a dovedit a fi cea mai potrivită. Semănatul l-am făcut în ogor de toamnă, căruia i-am dat îngrășăminte: azotat de amoniu și superfosfat. Semănatul l-am făcut la diferite distanțe între rînduri: pe unele parcele la 45 centimetri, pe altele la 60 și 70 centimetri, după gradul de fertilitate al solului. Cînd bumbacul s-a înălțat, i-am dat o prașilă oarbă, apoi încă o prașilă și i-am făcut rărirea. După aceea, la diferite intervale, am executat 4 prașile mecanizate cu tractorul „Universal". Cînd pe plantă au părut 1-2 muguri de rod i-am făcut ciupitul. Toți lăstarii și mugurii de creștere situați mai jos de prima ramură pe care au apărut mugurii de rod au fost îndepărtați. Apoi i-am făcut cîrnitul, înlăturînd vîrfurile tuturor plantelor.

Ne-au dat mult de furcă și dăunătorii. La un moment dat ne-am trezit cu un atac masiv al cleștarului bumbacului. Am ieșit cu toții la lucru și prin stropiri și prăfuiri am înlăturat pericolul.

Bumbacul, după cum îl vezi, a crescut frumos. Calculele făcute ne-au arătat că vom avea o recoltă bună: între 900—1.000 de kilograme la hectar.

Între timp, ajunseserăm în dreptul culegătoarelor. Fiecare purta cîte un șorț cu trei buzunare. În mijloc — cel mai încăpător — strîngeau bumbacul bine copt și uscat, de calitatea I-a. În stînga, cel provenit din capsulele coapte (deschise) forțat. În dreapta, bumbacul atacat de bacterioză sau murdar.

S-ar părea — la prima vedere — că operațiunea aceasta a culesului e un lucru simplu. Și totuși, privind-o pe Anișoara Chițu — renumită pentru îndemînarea ei în toată regiunea —, pe Chiru Gherghina sau Alexandrina Vîlcu, îți dai seama că treaba nu-i chiar atît de ușoară. Culegătoarea merge printre două rînduri de tufe. Cu ambele mîini smulge întreg conținutul capsulei și-l adună în podul palmei. Numai cînd căușul palmelor s-a umplut cu vata desghiocată din capsule, golește conținutul în șorț. Și toate operațiunile astea se fac cu atîta iuțeală, cu atîta îndemînare, încît cu greu poți urmări mișcările culegătoarei. În urma muncitoarelor rămîn numai găoacele goale ale capsulelor. Lucrul îl începuseră numai de cîteva ore. Și totuși, Anișoara Chițu deșertase de acum în coșul pregătit la marginea cîmpului, trei șorțuri pline.

— Faci două norme azi, tu Anișoară? o întrebă inginerul.

— De-ai zice trei, ai fi mai pe-aproape de adevăr, tovarășe inginer, îi răspunse fata ocheșică cu basmaua sîngerie.

— Mîine — îmi spuse inginerul — mai băgăm încă o dată pe atîția oameni la lucru. În săptămîna viitoare așteptăm avionul promis.

Se vede treaba că mi-a citit pe față nedumerirea, deoarece a continuat:

— Trustul Gostat ne trimite un avion prevăzut cu instalații speciale. Zburînd la mică înălțime deasupra culturii de bumbac, pulverizează o soluție de cianamidă. După cîteva zile, frunzele cad arse, și apoi intră în acțiune combina. Vrem să terminăm culesul înainte de prima brumă. Nu de alta, dar ne-am angajat să predăm cea mai mare parte din cantitatea de bumbac numai de calitatea I-a.

★

A doua zi în zori, cînd mă pregăteam de plecare, un autocamion „Molotov", vîrfuit cu bumbac, se îndrepta spre stația de egrenat din Alexandria. Cineva scrisese pe tăblia de lemn a mașinii: „Bumbac recoltă 1955. Gospodăria de stat Vitănești — Alexandria".

S. LEONARD

Pe calea lui I. V. Miciurin

I. ELAGHIN,
candidat în științe agricole

Ivan Vladimirovici Miciurin scria: „Nu am altă dorință decît să continui, împreună cu miile de entuziaști, opera de reînnoire a pămîntului la care ne îndemna marele Lenin". Acestei nobile sarcini — de a înțelege lumea organică, de a cunoaște natura și de a stăpîni procesele ei, de a îmbogăți pămîntul cu forme noi de plante și animale — Miciurin i-a consacrat întreaga sa viață.

Miciurin a elaborat bazele teoretice și practice ale învățăturii despre transformarea naturii și ereditatea organismelor vegetale, a creat o învățătură armonioasă despre selecția plantelor-reproducătoare, despre educarea dirijată a tinerelor organisme hibride, despre hibridizarea vegetativă, înfrîngerea rezistenței în hibridizarea îndepărtată etc. Miciurin a fundamentat științific legile dezvoltării plantelor care sînt puse la baza geneticei, selecției și producției semințelor tuturor culturilor agricole.

Învățătura materialistă miciurinistă este arma cea mai eficace cu care selecționarii, fitotehniștii și zootehniștii din U.R.S.S. luptă pentru transformarea dirijată a naturii plantelor și animalelor.

După această învățătură se călăuzesc cu succes selecționarii care se ocupă de culturile cerealiere, bumbac, precum și de sfecla de zahăr și de legume. Folosind metodele miciuriniste, selecționarii-pomicultori creează soiuri valoroase de plante fructifere pentru diferitele regiuni ale țării.

Institutul de cercetări științifice în domeniul pomiculturii „Miciurin" a obținut succese importante. Aplicînd în mod creator în munca sa practică metodele lui I. V. Miciurin, institutul și cele 40 de stațiuni experimentale și puncte de sprijin ale sale, situate în diferite regiuni geografice ale R.S.F.S.R., au creat sute de noi soiuri foarte productive de plante fructifere și au elaborat procedee mai perfecționate, care asigură sporirea producției la hectar a plantațiilor fructifere.

De exemplu, în zona centrală a U.R.S.S. perii din soiurile sudice de obicei îngheață, iar soiurile locale sînt lipsite de gust. Continuînd munca lui I. V. Miciurin în ce privește obținerea de noi soiuri foarte productive de peri, academicianul P. N. Iakovlev, discipol al lui Miciurin, a obținut o serie de soiuri valoroase de peri. Încrucișînd soiul miciurinist de păr „Fiica Blankovei" cu soiul „Bergamot Esperen", el a obținut un soi nou care dă fructe mari, cu un gust foarte plăcut și care are caracterele soiului sudic.

I. V. Miciurin arăta că pentru zona centrală a U.R.S.S. sînt mai potrivite soiurile de meri timpurii de vară și tîrzii de toamnă. Călăuzindu-se de aceste îndrumări, S. F. Cernenko, doctor în științe agricole, a încrucișat meri din soiurile Anis roșu și Papirovka. Apoi, prin alegerea celor mai buni puieți și educarea lor dirijată, el a reușit să obțină o varietate superprecoce de măr „Iunskoie". Această varietate dă fructe mari cu bune calități gustative.

Înainte de lucrările lui Miciurin se nega cu desăvîrșire posibilitatea încrucișării artificiale a mărului cu părul. I. V. Miciurin a fost primul care a obținut un hibrid vegetativ între măr și păr — „Reinette-Bergamot". Continuînd această muncă, T. A. Gorșkova, colaborator științific, a făcut încrucișarea în masă a mărului cu părul. Pentru a înlătura totodată predominarea însușirilor unuia dintre părinți, precum și pentru a zdruncina baza ereditară a plantelor, formele părintești au fost luate din regiuni geografice îndepărtate. A fost încrucișat părul sudic sălbatec „Decanea" de iarnă cu mărul siberian. Drept rezultat s-au obținut noi soiuri ale căror fructe sînt de 5—6 ori mai mari decît fructele mărului siberian.

Succese importante au obținut selecționarii-miciuriniști din Ural și Siberia. Renumitul selecționar-pomicultor P. A. Javoronkov, colaborator al stațiunii de pomicultură din Celeabinsk, a obținut soiuri prețioase de măr rezistente la ger: Roșu de Ural, Portocaliu de Ural, Parmen Iagodoți și altele. Mărul din soiul Roșu de Ural a fost obținut, de pildă, prin polenizarea mărului siberian cu polenul părului „Antonovka" obișnuit. În decurs de 16 ani, pomul-mamă nu a fost vătămat niciodată de ger, rodește bine și dă recolte mari.

Stațiunea experimentală horticolă din Altai de sub conducerea lui M. A. Lisavenko, doctor în științe agricole, desfășoară o activitate intensă în vederea obținerii de noi soiuri de plante fructifere rezistente la ger și foarte productive. În ultimii ani, colectivul lucrătorilor stațiunii a predat serviciului de stat pentru încercarea soiurilor multe soiuri noi. În 1954, de pildă, la această stațiune s-au obținut cîte 123 de chintale de mere la hectar de pe o suprafață de 26 de ha și cîte 199 de chintale de pere la hectar.

Datorită muncii pomicultorilor-miciuriniști, în regiunile Ural și Siberia a luat ființă o pomicultură nouă. Înainte de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, în puținele grădini din Ural și Siberia creșteau numai meri siberieni sălbateci, care dădeau fructe mici și acre.

În momentul de față, numai în ținutul Altai se numără 576 de colhozuri care au grădini cu soiuri miciuriniste și soiuri locale siberiene proprii.

De exemplu, înainte de Revoluție, în raionul Minusinsk, ținutul Krasnoiarsk, exista în total numai o singură grădină cu o suprafață de 0,5 ha. În prezent însă, aici există peste 1.000 ha de grădini. În colhozul „Munca unită", grădinile ocupă o suprafață de peste 35 ha. Anul trecut, colhozul a strîns cîte 46 de chintale de mere la hectar și a realizat numai din pomicultură un venit de aproximativ 30.000 de ruble. Colhoznicul experimentator miciurinist P. S. Ermolaev își desfășoară cu succes activitatea pentru a obține noi soiuri de măr, prun și agriș rezistente la ger. Îmbinînd cu pricepere metodele miciuriniste de hibridizare, P. S. Ermolaev a obținut într-un timp scurt 18 noi soiuri de meri — Renette-Ermolaev, Șafran-Sibirka, Karasevka, Avrik și altele.

Pomicultorii siberieni V. M. Krutovski, A. D. Kiziurin, A. M. Lukașev, N. N. Tihonov, A. V. Volonsov și mulți alții au obținut pentru regiunile Siberiei estice și ale Orientului îndepărtat soiuri de plante fructifere rezistente la ger și foarte productive. V. M. Krutovski, de exemplu, a creat o nouă livadă cu pomi tîrîtori. Esențialul în metoda lui constă în aceea că la puiet, la o înălțime de 15—20 cm deasupra pămîntului, se taie tulpina principală, iar dezvoltarea plantei este dirijată spre crengile laterale care se întind deasupra suprafeței pămîntului și care se lasă în poziție orizontală prin fixarea lor cu ajutorul unor țăruși. Drept rezultat, pomii se găsesc sub un strat de zăpadă și nu sînt vătămați de geruri, iar fructele sînt pline și se coc mai bine. Pe baza acestei metode, cunoscutul pomicultor, profesorul A. D. Kizurin, a obținut pentru pomicultura Siberiei o serie de soiuri prețioase miciuriniste din Rusia centrală.

I. V. Miciurin a obținut mai mult de 300 de noi soiuri de plante fructifere, care în prezent ocupă în colhozuri și sovhozuri peste 300.000 ha și cresc în 54 de regiuni ale Uniunii Sovietice.

An de an, în colhozurile și sovhozurile din U.R.S.S. se plantează noi și noi grădini fructifere. În anii puterii sovietice, suprafața ocupată de grădini cu pomi fructiferi a crescut de cîteva ori. Astfel, dacă în 1913 grădinile ocupau 655.000 ha, în prezent ele ocupă o suprafață de aproximativ 2.500.000 ha.

Paralel cu pomicultura colhozurilor și sovhozurilor, în Țara Sovietică se dezvoltă cu succes pomicultura colectivă și cea de pe loturile de pe lîngă casă, se creează grădini fructifere în jurul centrelor industriale — Leningrad, Celeabinsk, Sverdlovsk, Stalingrad și alte orașe.

I. V. Miciurin tindea să aducă prin lucrările sale nu numai o mare contribuție la știință și practică ci să educe milioane de adepți care să continue cu același entuziasm munca de transformare a naturii plantelor, de obținere a unor soiuri de plante agricole foarte productive.

Oamenii de știință și practicienii — continuatori ai operei marelui transformator al naturii — își însușesc cu succes biologia miciurinistă, intervin cu îndrăzneală în procesele de dezvoltare și îmbunătățire a tuturor plantelor agricole și tuturor animalelor. Moștenirea lui Miciurin se îmbogățește în U.R.S.S. cu noi și noi realizări.

Deschiderea Expoziției agricole a R. D. Germane

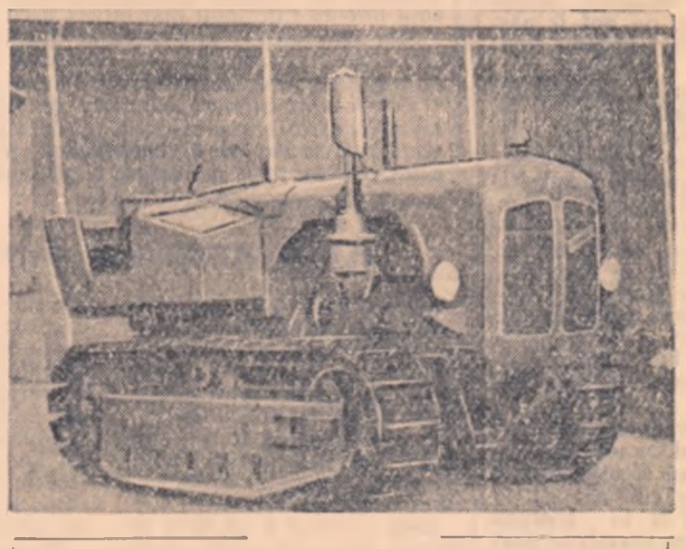
Sîmbătă la amiază a avut loc, la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din Capitală, deschiderea Expoziției agricole a R. D. Germane organizată de Camera de Comerț Exterior a R. D. Germane.

La deschiderea expoziției au luat parte tovarășii: Chivu Stoica, Al. Moghioroș, general de armată E. Bodnăraș, C. Pîrvulescu, P. Borilă, acad. C. I. Parhon, acad. Traian Săvulescu, St. Voitec, ministrul Comerțului Interior, C. Popescu, ministrul Agriculturii și Silviculturii, ing. Popa Gherasim, ministrul Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini, I. Mineu, ministrul Industriei Cărbunelui, A. Vlădoiu, ministrul Gospodăriei Comunale și Industriei locale, M. Macavei, președinte de onoare al Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, N. Ciorciu, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, I. Vidrașcu, locțiitor al ministrului Comerțului Exterior, Gh. Savin, președintele Camerei de Comerț a R.P.R., C. Doncea, vicepreședinte al Sfatului popular al Capitalei, Mihai Levente, rectorul Institutului agronomic „N. Bălcescu".

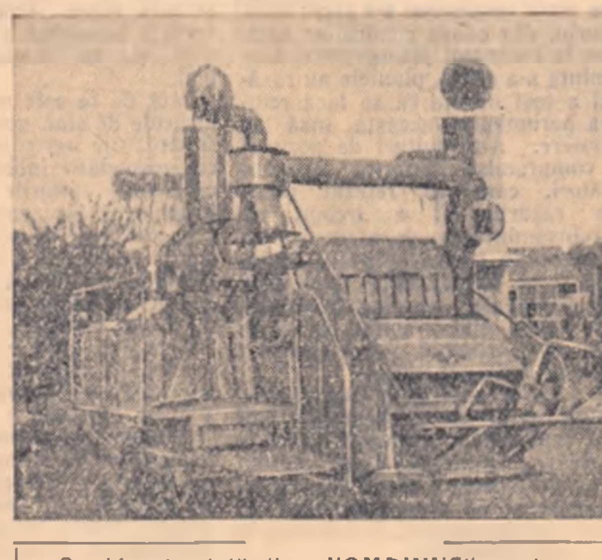
Au participat W. Eggerath, ambasadorul R. D. Germane la București, și alți membri ai corpului diplomatic, precum și D. Schuster, reprezentant al Camerei de Comerț Exterior a R. D. Germane.

La deschiderea expoziției au rostit cuvîntări ambasadorul R. D. Germane la București W. Eggerath și președintele Camerei de Comerț a R.P.R., Gh. Savin.

Asistența a vizitat apoi expoziția.

Puternicul tractor pe șenile de tipul „URTRAK", o frumoasă realizare a industriei de mașini agricole din Republica Democrată Germană. El este înzestrat cu un motor de 62 C. P. și poate fi folosit la cele mai diferite munci agricole ca: desțeleniri, defrișări, desfundări în vii, etc.

Combina tractată tip „KOMBINUS" pentru recoltat cerealele, produs al fabricii Fortschritt. Această combină poate recolta pe oră o suprafață de 0,75—1 ha. Cerealele recoltate sînt sortate pe două calități, pleava este adunată separat, iar paiele sînt lăsate pe cîmp sub formă de baloturi.

O manevră împotriva colaborării internaționale

Încercarea Statelor Unite de a impune Filipinele ca... reprezentantă a țărilor răsăritene în Consiliul de Securitate

NEW YORK 15 (Agerpres). — TASS transmite: În ședința plenară din 14 octombrie a Adunării Generale a avut loc alegerea celor trei membri nepermanenți ai Consiliului de securitate, în locul Braziliei, Noii Zeelande și al Turciei, ale căror mandate expiră la 31 decembrie a.c. Potrivit regulilor de procedură, membrii nepermanenți ai Consiliului de Securitate sînt aleși prin vot secret, cu o majoritate de 2/3. Deși în cadrul ședinței Adunării candidaturile nu se desemnează și nu se discută, pe culoarele O.N.U. ele au fost cunoscute cu mult înainte de votare. Țările Americii Latine au propus în locul Braziliei, Cuba, în locul Noii Zeelande a fost propusă Australia. Drept candidată a țărilor Europei răsăritene a fost propusă Polonia. Nesocotind principiul repartizării geografice echitabile a locurilor în Consiliul de Securitate, înscris în Carta O.N.U., delegația S.U.A. a propus pentru același loc candidatura Filipinelor.

Prin aceasta s-a încălcat nu numai articolul 23 din Carta O.N.U. care prevede „repartizarea geografică echitabilă", ci și „gentleman agreement" realizat la Londra în anul 1946, care prevede că țările din Europa răsăriteană, ca și din alte regiuni geografice, stabilesc de comun acord cine trebuie să le reprezinte în Consiliul de Securitate.

Cu doi ani în urmă adversarii colaborării internaționale au ales Turcia pe locul care revenea de drept țărilor Europei răsăritene. În prezent se fac încercări de a se strecura pe acest loc Filipinele, deși această țară, situată la mii de kilometri de Europa răsăriteană, nu are nimic comun cu această regiune geografică și candidatura ei nu a fost propusă de țările Europei răsăritene.

Primul scrutin a dat următoarele rezultate: Cuba a întrunit 53 de voturi, Australia — 41, Polonia — 34, și Filipinele — 33. India și Tailanda au obținut cîte două voturi, iar Iugoslavia și Uniunea Sud-Africană cîte un vot. Astfel numai Cuba și Australia au obținut majoritatea necesară de 2/3. Poloniei i-au lipsit cinci voturi pentru a fi aleasă.

La următoarele trei scrutine fiecare delegație a putut vota numai pentru una din cele două candidate — pentru Polonia sau pentru Filipine. Niciuna din aceste două țări nu a întrunit însă majoritatea necesară. S-a constatat totodată că noile presiuni exercitate de către delegația S.U.A. asupra altor delegații chiar în timpul votării, a dat un rezultat contrar celui scontat: la al patrulea scrutin Filipinele au obținut cu două voturi mai puțin decît scrutinul precedent.

În timpul pauzei de 20 de minute care a urmat, pentru a ușura ieșirea din situația creată, delegațiile țărilor Europei răsăritene au hotărît să desemneze candidatura Iugoslaviei. Delegațiile S.U.A. și ale cîtorva alte țări au hotărît să continue lupta pentru alegerea Filipinelor. La al cincilea scrutin, cînd potrivit regulilor procedurii, se putea vota pentru orice țară nereprezentată în Consiliul de Securitate, voturile au fost repartizate în felul următor: Filipinele 30 de voturi, iar Iugoslavia 25. Yemenul și Polonia au obținut cîte un vot, iar două delegații s-au abținut de la vot. La al șaselea scrutin Filipinele au obținut 29 de voturi, iar Iugoslavia — 28. Astfel nici una din aceste două țări nu a fost aleasă.

După al șaselea scrutin, Dixon, reprezentantul Angliei, a propus amînarea alegerilor pînă la 18 octombrie. Sprijinind această propunere, V. V. Kuznețov, reprezentantul U.R.S.S., a propus ca și alegerile pentru alte organisme ale O.N.U. să fie amînate pentru 18 octombrie. Ambele propuneri au fost adoptate.

Desfășurarea alegerilor membrilor nepermanenți ai Consiliului de Securitate a fost viu comentată pe culoarele O.N.U. atît de ziariști cît și de membrii delegațiilor. Aici se subliniază că manevra delegației Statelor Unite cu pronunerea candidaturii Filipinelor contravine spiritului Genevei și este îndreptată împotriva colaborării între țările-membre ale O.N.U. cu orînduiri sociale și de stat diferite.

În ajunul conferinței de la Geneva

Încercări de a întuneca speranțele în șansele de succes ale Conferinței miniștrilor afacerilor externe

NEW YORK 15 (Agerpres).—TASS transmite: Faptele din ultima vreme arată că în unele organe influente ale presei americane a apărut o anumită tendință de a întuneca speranțele în șansele de succes ale apropiatei conferințe de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri. Pe măsura apropierii conferinței, cititorilor ziarelor li se spune tot mai insistent că „spiritul Genevei a dispărut sau va dispare", și că există puține și „poate chiar nici un fel de șanse" pentru un acord asupra problemelor care stau în fața miniștrilor Afacerilor Externe.

Aceste „pronosticuri" sînt însoțite de încercări de a arunca asupra Uniunii Sovietice vina pentru eșecul conferinței, proorocit de anumite ziare. Ziarele din trusturile lui Hearst și Scripps-Howard, precum și observatorii altor ziare printre care observatorul ziarului „New York Herald Tribune", Lawrence, răspîndesc mai zgomotos decît toți ceilalți această propagandă. Conducătorul biroului din Washington ale agenției United Press, Wilson, afirmă că „conferința miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru mari, care va începe la Geneva la 27 octombrie, va aduce deziluzii". Corespondentul de la Washington al ziarului „New York Times", Smith prezice un „impas în problemele reunificării Germaniei, securității europene și dezarmării".

Merită de asemenea atenție faptul că acei observatori și organe de presă care se ocupă pe larg de propaganda eșecului conferinței de la Geneva, se folosesc în argumentarea lor de cuvîntarea rostită de secretarul de stat Dulles la congresul Legiunii americane care a avut loc la Miami. Ziarele din trusturile Scripps-Howard și Hearst afirmă că Dulles se îndoiește de „sinceritatea intențiilor" Uniunii Sovietice și folosesc declarația lui Dulles pentru a pune la îndoială posibilitatea realizării unui acord cu Uniunea Sovietică.

Totodată, alte ziare nu împărtășesc pozițiile războinice ale ziarelor din trusturile Hearst, Scripps-Howard și ale altor cîteva ziare.

Ziarul „Washington Post and Times Herald" consideră într-un articol redacțional că sarcina conferinței de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe trebuie „să conste în folosirea atmosferei mai favorabilă în relațiile dintre est și vest". „În ultima vreme, scrie ziarul, a apărut un val de dezamăgire în legătură cu „spiritul Genevei"... dar a trage concluzia că conferința la cel mai înalt nivel a șefilor guvernelor celor patru puteri — (N.R.) n-a adus nici un fel de schimbări, ar fi tot atît de nejust ca și a considera că schimbarea a netezit calea spre înlăturarea tuturor divergențelor".

Marinarii englezi vizitează Moscova

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite:

Grupul de marinari englezi și cartnici de pe navele militare engleze care se află într-o vizită prietenească în U.R.S.S., a sosit la 16 octombrie la Moscova, venind din Leningrad. Ei au vizitat monumentele de artă ale capitalei sovietice.

După ce au luat dejunul la hotelul „Metropol", oaspeții au vizitat Kremlinul. Împreună cu un grup de marinari sovietici ei au vizitat cu atenție bisericile și alte clădiri ale Kremlinului. În Kremlin se aflau în acest timp numeroși excursioniști — locuitori ai Moscovei și din diferite orașe ale U.R.S.S. Aflînd că aci se află marinarii englezi, oamenii sovietici au întîmpinat cu amabilitate pe oaspeți.

Din Kremlin oaspeții englezi au plecat spre stadionul central „Dinamo" unde a avut loc meciul final pentru cupa U.R.S.S. între cele mai puternice echipe de fotbal ale Uniunii Sovietice-T.D.S.A. și „Dinamo". Împreună cu zecile de mii de spectatori care au umplut tribunele stadionului, ei au urmărit cu un viu interes jocul. Marinarii englezi și-au exprimat admirația pentru măiestria jocului fotbaliștilor sovietici.

După terminarea meciului de fotbal oaspeții englezi și marinari sovietici au participat la o masă la hotelul „Metropol". La masă s-au legat discuții prietenești.

Seara, matrozii navelor britanice au continuat să viziteze Moscova. Ei au vizitat stațiile subterane ale metroului și noua clădire a Universității de pe colinele lui Lenin.

Ajutorul poporului sovietic pentru populația sinistrată a Indiei

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite: Din cauza ploilor torențiale care au căzut în ultimele săptămîni, în India au avut loc mari inundații în regiunile nordice ale țării — în statele Pundjab, Pepsu și Delhi. Inundațiile au pricinuit mari pagube populației din aceste state.

La 13 octombrie, M. A. Menșikov, ambasadorul U.R.S.S. în India, a făcut o vizită lui S. Mahmud, ministrul adjunct al Afacerilor Externe al Indiei, și, în numele guvernului sovietic, și-a exprimat compasiunea în legătură cu calamitățile care s-au abătut asupra poporului indian. El a comunicat totodată că Comitetul Executiv al Uniunii societăților de Cruce Roșie și Semilună Roșie din U.R.S.S. a hotărît să verse în fondul primului ministru al Indiei 100.000 de rupii indiene pentru acordarea de ajutoare sinistraților.

S. Mahmud a mulțumit în numele guvernului Indiei și al poporului indian pentru compasiune și pentru ajutorul mărinimos.

Odată cu transferarea sumei mai sus menționate, P. D. Divakov, președinte ad-interim al Comitetului Executiv al Uniunii societăților de Cruce Roșie și Semilună Roșie din U.R.S.S., a adresat președintelui Societății de Cruce Roșie din India, Radjkumari Amrit Kaur, o telegramă în care exprimă, în numele Uniunii societăților de Cruce Roșie și Semilună Roșie din U.R.S.S., compasiunea în legătură cu calamitățile care s-au abătut asupra populației din unele state ale Indiei.

Cercurile reacționare din Brazilia pregătesc o lovitură de stat

RIO DE JANEIRO 15 (Agerpres). — Victoria sigură în alegerile din Brazilia a candidaților forțelor democratice Kubitschek și Goulart, care au un avans considerabil asupra tuturor celorlalți candidați, provoacă îngrijorarea cercurilor reacționare care încearcă să împiedice cu orice preț venirea lor la putere.

Alfonso Arinho Melo Franco, președintele partidului reacționar „Uniunea democratică națională", al cărei candidat în alegeri este generalul Tavora, a declarat că partidul său va încerca să obțină anularea rezultatelor votului, sub pretextul că Kubitschek și Goulart au fost sprijiniți de Partidul Comunist Brazilian, pus de mai mulți ani în afara legii.

Carlos Lacerda, redactorul responsabil al ziarului „Tribuna da Imprensa", cunoscut pentru legăturile sale cu cercurile cele mai reacționare din Brazilia, s-a adresat armatei braziliene cerîndu-i să împiedice printr-un putsch militar instalarea lui Kubitschek și Goulart încă înainte de examinare de către tribunalul electoral a oricăror plîngeri în legătură cu rezultatele alegerilor. Agenția United Press subliniază că apelurile la putschuri militare ale lui Lacerda au fost în două rînduri încununate de succes, prima oară cînd Goulart a fost demis din funcția de ministru al muncii, pe vremea președintelui Vargas, iar a doua oară cînd forțele armate l-au izgonit de la putere pe Vargas însuși, silindu-l să se sinucidă.

Agenția Associated Press arată de asemenea că încă înainte de a se termina operațiile de votare în orașul Rio de Janeiro circula insistent zvonul că anumiți conducători militari vor efectua o lovitură de stat pentru a-i împiedica pe Kubitschek și Goulart să intre în funcție.

N. S. Hrușciov l-a primit pe Pietro Nenni

YALTA 15 (Agerpres). — TASS transmite: La 15 octombrie N. S. Hrușciov, prim secretar al Comitetului Central al P.C.U.S., l-a primit pe Pietro Nenni, secretarul general al Partidului Socialist italian, deputat în parlamentul Italiei, vicepreședinte al Consiliului Mondial al Păcii, cu care a avut o îndelungată convorbire prietenească asupra problemelor generale ale situației internaționale și luptei pentru pace.

N. S. Hrușciov și Pietro Nenni au luat masa împreună și au făcut o plimbare pe malul mării.

Reprezentantul U. R. S. S. la O. N. U. a cerut convocarea comisiei pentru dezarmare

NEW YORK 15 (Agerpres). — La 14 octombrie, A. A. Sobolev, reprezentantul permanent al U.R.S.S. la O.N.U., a adresat d-lui Sarper, care prezidează luna aceasta Comisia O.N.U. pentru dezarmare, o scrisoare în care îi cere să convoace la 17 octombrie o ședință a comisiei pentru examinarea raportului subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare cu privire la activitatea depusă de el, precum și a raportului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare prezentat Consiliului de Securitate și Adunării Generale.

Încheierea lucrărilor Consiliului politic al Ligii Arabe

Țările arabe sprijină mișcarea de independență națională din Africa de Nord

CAIRO 15 (Agerpres). — La 14 octombrie Consiliul politic al Ligii Arabe și-a încheiat lucrările. Consiliul politic a adoptat 19 rezoluții importante. Printre acestea se numără acceptarea cererei principatului Oman de a fi primit în Liga Arabă, și continuarea sprijinului pe care țările membre ai Ligii Arabe îl vor acorda mișcării de independență națională din Tunisia.

În ceea ce privește problema Algeriei, Consiliul politic a hotărît să susțină și pe viitor aspirațiile poporului algerian spre independență, salutînd totodată hotărîrea Adunării Generale O.N.U. de a înscrie problema algeriană pe ordinea de zi. În problema Marocului țările arabe constată că refuzul Franței de a satisface cererile legitime ale poporului marocan constituie un pericol pentru pace în această regiune a lumii. În altă rezoluție, țările arabe protestează împotriva atitudinii guvernului Franței, care a respins ajutoarele acordate de țările arabe pentru victimele represiunilor colonialiste din Africa de nord.

Au mai fost adoptate rezoluții cu privire la instituirea unui drapel al Ligii Arabe, la participarea țărilor arabe sub un pavilion unic la expoziția internațională de la Bruxelles care va avea loc în 1958, precum și la crearea unor birouri de propagandă ale Ligii Arabe în America Latină și Extremul Orient.

Note externe

Un act de capitulare

La 12 octombrie, președintele Consiliului de Miniștri al Iranului a anunțat oficial aderarea guvernului său la pactul militar anglo-turco-irako-pakistanez. Astfel, guvernul Iranului, neținînd seamă de interesele poporului său, a acceptat să participe la o alianță militară agresivă în care, după cum arată deputatul în Medjlisul iranian, Kanatabadi, Iranului i se va impune o muncă murdară și va trebui să aducă sacrificii. Capitulînd în fața presiunilor cercurilor agresive, guvernul Iranului a acceptat să participe la o alianță războinică îndreptată după cum se știe împotriva U.R.S.S., alianță condusă de cei ce-au exploatat și au jefuit ani de-a rîndul popoarele Orientului Mijlociu și Apropiat, printre care se află și poporul iranian.

Nici nu se anunțase bine aderarea Iranului la pactul anglo-turco-irako-pakistanez și o serie de ziare și agenții de presă americane, care salutau actul de capitulare al guvernului iranian, anunțau că pe teritoriul Iranului vor fi create baze militare americane. Anunțurile presei americane nu pot fi desconsiderate dacă ținem seama de intenția S.U.A. de a adera la alianța agresivă anglo-turco-irako-pakistaneză. Intrarea S.U.A. în acest pact a fost lăsată pentru mai tîrziu, în scopul de a masca așa-zisul caracter regional al acestei alianțe.

Prin aderarea guvernului iranian la pactul de la Bagdad, cercurile agresive speră să-și împlinească visul care țintește să împingă Iranul într-o robie și mai grea și să-l transforme într-un cap de pod pentru acțiuni agresive îndreptate împotriva U.R.S.S. Acest act potrivnic „spiritului Genevei" și intereselor păcii nu poate fi trecut cu vederea de către opinia publică sovietică, ca și de toți oamenii iubitori de pace din lumea întreagă. Capitularea guvernului iranian încalcă tratatul sovieto-iranian de garanție și neutralitate și contravine angajamentelor internaționale ale guvernului iranian.

Mai mult, guvernul iranian, acceptînd să participe la pactul de la Bagdad, a arătat că nu înțelege să țină seamă de interesele majorității țărilor din Orientul Apropiat și Mijlociu care tind să ducă o politică independentă și nu vor să participe în grupări militare alături de puterile occidentale.

Firește că recenta capitulare a guvernului iranian va avea consecințe serioase îndeosebi pentru poporul iranian, a cărui independență a primit o grea lovitură. În ce privește Uniunea Sovietică, împotriva căreia este îndreptat direct pactul de la Bagdad, ea va trage concluziile necesare din situația ce se creează.

În legătură cu aceasta, guvernul U.R.S.S. a ținut să atragă atenția guvernului Iranului în Declarația pe care i-a adresat-o la 12 octombrie. Această declarație spulberă iluziile pe care și le fac cei ce încearcă să transforme Iranul într-o unealtă a alianțelor agresive occidentale, cum că U.R.S.S. va privi cu resemnare încălcarea de către Iran a obligațiilor sale internaționale.

Manevrele lui Ngo Dinh Diem

Știrile primite din Vietnamul de Sud arată pregătirile pe care le face Ngo Dinh Diem pentru a pune mîna pe putere „legal". După ce l-a detronat pe împăratul fantomă Bao-Dai, lucru de care nu au fost mulțumite autoritățile franceze, Ngo Dinh Diem vrea să legalizeze acest act. În acest scop a anunțat că va avea loc un referendum „popular" pentru detronarea lui Bao-Dai. În același timp el va încerca cu prilejul acestui referendum să capete investitura, așa-zisă din partea poporului, în funcția de „șef al statului" sau de „președinte" al Vietnamului de Sud.

Ngo Dinh Diem are nevoie de o astfel de investitură pentru a putea desconsidera complet autoritățile franceze și a acționa astfel nestingherit pentru executarea ordinelor americane.

Paralel cu pregătirea referendumului, Ngo Dinh Diem a luat o serie de măsuri care duc la înlăturarea din armată și din aparatul de stat a elementelor care au simpatizat cu Bao-Dai și indirect cu autoritățile franceze.

Ocupîndu-se de hotărîrea lui Ngo Dinh Diem de a organiza un „referendum" cu scopul de a se proclama pe sine „șeful statului", ziarul vietnamez „Nhandan" scrie că aceasta face parte din complotul S.U.A., care vor să înăbușe lupta poporului din Vietnamul de sud pentru pace și unificare. În acest scop, autoritățile sud-vietnameze arestează sute de persoane.

Pregătiri pentru crearea noului Wehrmacht

HAMBURG 15 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Ziarul „Bild Zeitung" care apare la Hamburg, anunță din Bonn că în Germania occidentală au și fost lansate în cel mai mare secret primele ordine de chemare și că primii ofițeri pentru noul Wehrmacht au și fost chemați la unități. Ziarul scrie: „Primii soldați ai noului Wehrmacht federal au și sosit. Ei nu poartă uniforme și nu locuiesc în cazărmi, ci au fost cazați în diferite hoteluri din Bonn. Ei sînt foști ofițeri care de cîteva zile sosesc continuu la Bonn avînd asupra lor ordine de chemare".

După ce la 12 octombrie în Bundestagul de la Bonn a avut loc prima citire a proiectului de lege pentru crearea armatei, el a fost transmis Comisiei securității și Comisiei juridice a Bundestagului. Expunînd proiectul de lege, ministrul de Război, Blank, a arătat cît se poate de limpede că de la început este interzis soldaților să desfășoare vreo activitate politică care nu este pe linia politicii de la Bonn. El a spus că numai în acest fel pot fi create condițiile care să asigure că militarii vor asculta ordinele statului și „în vremuri critice".

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacția București, Piața Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamente pe: 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodăriile colective, gospodării agricole de stat și S.M.T. STAS — 3452 — [illegible]